A BIZO HATÁROZATA

2006. október 12.

az üzleti vagyonra kivetett adónak az Egyesült Királyság által az egyesült királyságbeli távközlési infrastruktúrára történő alkalmazásáról (C 4/2005 [ex NN 57/2004, ex CP 26/2004])

(az értesítés a C(2006) 4378. számú dokumentummal történt)

(Csak az angol nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/951/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) a) bekezdésére,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy a fent említett rendelkezések alapján nyújtsák be észrevételeiket [1] és tekintettel észrevételeikre,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) 2004. február 17-én a Bizottság nyilvántartásba vette a Vtesse Networks Ltd („Vtesse"), egy egyesült királyságbeli távközlési szolgáltató panaszát, amely a BT plc („BT"), az Egyesült Királyság inkumbens távközlési szolgáltatója számára előnyös, állítólagos kedvezményes adóelbánással kapcsolatos.

(2) A Bizottság a 2005. január 19-i levelében tájékoztatta az Egyesült Királyság hatóságait arról, hogy a szóban forgó intézkedés tekintetében határozatot hozott az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított hivatalos eljárás megindításáról („az eljárás megindítására vonatkozó határozat"). Az eljárás megindítására vonatkozó bizottsági határozatot 2005. március 12-én tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. [2] A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be az intézkedéssel kapcsolatos észrevételeiket.

(3) A határidő meghosszabbítását követően az Egyesült Királyság hatóságai a 2005. április 4-i levelükben válaszoltak az eljárás megindítására vonatkozó határozat észrevételek megtételével kapcsolatos felkérésére.

(4) A Bizottsághoz a következő érdekelt felektől érkeztek észrevételek:

— AboveNet Communications UK Ltd. („AboveNet"), a 2005. április 29-i levélben

— Altnet Task Force („Altnet"), a 2005. május 2-i levélben

— Broadband Stakeholders Group, a 2005. május 13-i levélben

— BT, a 2005. május 18-i levélben

— Cable and Wireless Group plc. („Cable and Wireless"), a 2005. június 29-i levélben

— Communications Management Association, a 2005. március 30-i levélben

— Easynet Group Plc. („Easynet"), a 2005. május 3-i levélben

— Gamma Telecom Ltd., a 2005. december 1-jei levélben

— Hutchinson Network Services UK Ltd. („Geo"), a 2005. május 6-i levélben

— Global Crossing Ltd., a 2005. május 6-i levélben

— GVA Grimley, a 2005. április 27-i levélben

— Kingston Communications Plc, a 2005. április 29-i levélben

— NTL Group Ltd., a 2005. április 29-i levélben

— Telewest Broadband Ltd., a 2005. április 28-i levélben

— Thus Plc., a 2005. május 4-i levélben

— UK Competitive Telecommunications Association („UKCTA"), a 2005. április 25-i levélben

— Vanco Ltd., a 2005. április 19-i levélben

— Viatel (UK) Ltd., a 2005. július 6-i levélben

[1] HL C 62., 2005.3.12., 10. o.
[2] Lásd: 1. lábjegyzet.

— Vtesse, amely a 2005. január 28-i, 2005. február 4-i, 2005. február 16-i, 2005. február 22-i, 2005. március 15-i, 2005. március 29-i, 2005. április 28-i, 2005. július 28-i, 2005. augusztus 17-i, 2005. szeptember 2-i, 2005. november 4-i, 2005. november 23-i, november 30-i, 2005. december 1-jei, 2006. január 11-i, 2006. január 19-i, 2006. március 16-i, 2006. március 20-i és 2006. július 8-i levélben, illetve e-mailben továbbította észrevételeit és nyújtott további tájékoztatást

— Név nélkül, a 2005. február 1-jei levélben

(5) A Bizottság a 2005. június 20-i, 2005. augusztus 4-i és 2005. augusztus 9-i levelében továbbította ezeket az észrevételeket az Egyesült Királyság hatóságaihoz, hogy reagálni tudjanak azokra. A hatóságok a 2005. október 10-i és 2005. november 22-i levelükben fejtették ki észrevételeiket.

(6) A Bizottság a 2005. július 26-i levelében felkérte az OFCOM-ot, az Egyesült Királyság független távközlési szabályozó hatóságát, hogy nyújtsa be észrevételeit az eljárás megindítására vonatkozó határozattal kapcsolatban. Az OFCOM a 2005. szeptember 21-i levelében adott választ. Az OFCOM 2005. december 7-én, 2006. január 6-án és 2006. március 21-én további tájékoztatást nyújtott.

(7) 2005. július 14-én és október 4-én két találkozóra került sor a BT képviselőivel, amely 2005. november 23-án és 2006. március 23-án további tájékoztatást nyújtott.

(8) Az Egyesült Királyság hatóságaival három találkozóra került sor, 2005. március 16-án, 2005. szeptember 9-én és 2006. július 4-én.

(9) A Bizottság a 2005. szeptember 26-i levelében további tájékoztatást kért az Egyesült Királyság hatóságaitól, amelyre a hatóságok a 2005. november 18-i levélben válaszoltak. 2005. november 23-án, 2006. január 23-án, 2006. február 21-én, 2006. március 13-án, 2006. március 21-án, 2006. március 27-én, 2006. április 20-án, 2006. május 2-án, 2006. július 4-én és 2006. július 20-án adtak további tájékoztatást.

(10) 2005. november 23-án találkozóra került sor a Vtessével, a panaszossal.

II. AZ INTÉZKEDÉS RÉSZLETES ISMERTETÉSE

A. Az intézkedés ismertetése

Adómegállapítási rendszer

(11) Az iparűzési adó az Egyesült Királyságban az üzleti vagyonra kivetett vagyonadó. Célja a helyi hatóságok által biztosított szolgáltatások költségeihez való hozzájárulás. Angliában és Walesben az üzleti vagyonra kivetendő adó összegének megállapításával kapcsolatos alapvető jogszabály az 1988. évi Önkormányzati Finanszírozási Törvény (Local Government Finance Act, „az 1988. évi LGFA"). A rendszer végrehajtásának további szabályozását törvényi eszközök és az esetjog biztosítják.

(12) Az adó összegének megállapítása céljából felértékelendő vagyonrész, az úgynevezett „adóköteles vagyon", földterületeket, épületeket és megadóztatható berendezéseket, illetve gépeket foglal magában. Az adófizetési kötelezettség az adóköteles vagyon bérlőjét terheli, azaz azt a személyt, aki a „legfőbb ellenőrzést" gyakorolja a vagyontárgy felett, amelyet az esetjog az ingatlan tényleges, kizárólagos és nem ideiglenes jellegű, a bérlőnek üzleti hasznot hozó birtoklásaként határoz meg.

(13) Az adókulcsot, amely valamennyi üzleti vagyonra egyaránt érvényes, évente állapítja meg a miniszter, és az minden szolgáltatóra egyformán vonatkozik. A 2004/5-ös adóévre vonatkozóan az adókulcsot Angliában 45,6 %-ban, Walesben pedig 45,2 %-ban állapították meg. Az adóalap, az úgynevezett adóköteles érték, az a hipotetikus éves bérleti díj, amelyért az adott ingatlan nyíltpiaci művelet során ésszerűen évről évre kiadható a vagyonértékelés bizonyos időpontjában. A teljes törvényi meghatározást az 1988. évi LGFA 6. jegyzéke tartalmazza. ([3])

(14) A hipotetikus éves bérleti díj értékét a Valuation Office Agency („VOA") a számvevő ügynökség becsüli fel, amely a Brit Adóhatóság végrehajtó testülete, a központi kormányzat része. Újraértékelésre ötévente kerül sor. Az 1995–2000-es időszakban az adóköteles érték a vagyontárgy hipotetikus éves bérleti díja, amennyiben 1993. április 1-jén, az úgynevezett „korábbi értékbecslési nap"-on hozzáférhető a piacon. A 2000–2005-ös időszak vonatkozásában a korábbi értékbecslési nap 1998. április 1. volt, a jelenlegi, 2005–2010-es időszak esetében pedig 2003. április 1. A korábbi értékbecslési nap és az értékmegállapítás hatálybalépésének napja közötti idő arra szolgál, hogy a VOA a korábbi értékbecslési napon rendelkezésre álló tényleges bizonyítékok alapján elvégezhesse az értékelést.

Értékelbecslés

(15) A VOA az „adóköteles érték", azaz a vagyoneszköz hipotetikus éves bérleti díjának kiszámításához négy módszer közül választhat, amelyek között az eljárás megindítására vonatkozó határozatnak megfelelő rangsort kell kialakítani:

(a) ha közvetlen és tényleges bizonyíték áll rendelkezésre az ingatlan bérleti díjára vonatkozóan, a bérleti díj módszerét („rental method") kell alkalmazni.

(b) ha a bérleti díjra vonatozóan nem áll rendelkezésre közvetlen bizonyíték, más hasonló vagyontárgy bérleti díjával kapcsolatos bizonyítékkal lehet összehasonlítást végezni. Ez az úgynevezett „Tone of the list method" (vagyonjegyzék alapján történő összehango-

([3]) A következő címen érhető el: http://www.opsi.gov.uk/acts/acts1988/Ukpga_19880041_en_1.htm

lás). A határozat kényelmi okokból mindkét módszert, a bérleti díj módszerét és a lista alapján történő összehangolás módszerét is, amelyek mindegyike a piaci bérleti díjra vonatkozó bizonyítékra támaszkodik, „a bérleti díj módszer"-eként említi.

(c) a bevétel és kiadás („R&E") módszerét (Receipt and Expenditure („R&E") method) olyan vagyontárgyakra kell alkalmazni, amelyeket ritkán adnak bérbe, vagy amelyeket nehéz pótolni, általában közművekre. Annak a gondolkodási folyamatnak a rekonstruálására törekszik, amely a vélelmezett bérlőben végbemehet, amikor egy ingatlan bérlését magában foglaló kereskedelmi ügylet jövedelmezőségét vizsgálja. Felbecsülné a jövőbeni bevételeit, és azokból levonná a jövőbeni költségeit. Ebből levonná a várt hozamot, a fennmaradó összeg alkotja azt a legmagasabb bérleti díjat, amelyet hajlandó lenne kifizetni.

(d) a vállalkozó szempontjain alapuló módszer (Contractor's basis method) az üzleti ingatlan helyettesítési költségén alapul: a vélelmezett bérlő a vagyoneszközért éves bérleti díjként legfeljebb egy hasonló vagyoneszköz létrehozásához szükséges tőkeösszeg éves kamatának megfelelő összeget lenni hajlandó kifizetni. Ezt a módszert rendszerint olyan vagyoneszközökre alkalmazzák, amelyeket nem adnak bérbe, illetve amelyek nem termelnek nyereséget (pl. kórházak).

A távközlési infrastruktúrára kivetendő vagyonadó összegének megállapítása

(16) Más üzleti tulajdonhoz hasonlóan a távközlési infrastruktúrára is iparűzési adót vetnek ki. Az adó összegének megállapítása céljából történő értékbecslésre a (berendezések és gépek) (Anglia) vonatkozó 2000. évi előírások (Valuation for Rating (Plant and Machinery) (England) Regulations 2000) ([4]) megállapítják, hogy a távközlési infrastruktúra tekintetében adóköteles berendezések és gépek közé tartoznak a „kábelek, vezetékek, huzalok, drótok vagy ezek által alkotott rendszerek …, amelyeket távközlési jelek továbbításával kapcsolatban használnak vagy szándékoznak használni".

(17) A távközlési vagyonra 1855 óta vetnek ki iparűzési adót. Az iparűzési adót a BT 1984. évi privatizációját követően annak infrastruktúrájára is kivetették, valamint a Mercury Communications-re, amely a duopólium időszakában, az 1980-as években a BT egyetlen versenytársa volt. Az adó összegét kezdetben, az 1990–1995-ös időszakra vonatkozóan egy előírt „általános minta" alkalmazásával határozták meg. Amikor a távközlési ágazatban 1992-től kezdődően fokozatosan megjelent a verseny, az adót valamennyi távközlési infrastruktúrára kivetették.

A vagyonadó alkalmazása a BT-re

(18) Az 1995–2000-es időszakra vonatkozóan a VOA az R&E módszert alkalmazta a BT-re. Ezt az értékelést a BT-vel történő tárgyalásos megegyezést követően kiigazították, és a BT a vállalkozó szempontjain alapuló módszer szerint elvégezte saját vagyonértékelését, majd az eredeti értékbecslés ellen fellebbezést nyújtott be a Londoni Központi Értékbecslési Döntőbírósághoz (Central London Valuation Tribunal), ezt követően pedig az ingatlanügyekkel foglalkozó döntőbírósághoz (Lands Tribunal). A BT és a VOA 2000-ben jutott megegyezésre. Ennek eredményeként létrejött egy megállapodás, amely szerint a BT hálózati eszközeinek adóköteles értékét az 1995/1996-os adóévre vonatkozóan Angliában 445, Walesben pedig 25 millió GBP-ben állapították meg. A 43,2 %-os szorzóval számítva a BT adókötelezettsége az említett adóévben 203 millió GBP-t tett ki, amely a BT éves bevételének 2 %-ának felelt meg.

(19) A 2000–2005-ös időszakra vonatkozóan a VOA a BT vagyonértékét Angliában 467, Walesben pedig 26 millió GBP-ben állapította meg. Az értékelést az R&E módszer alapján végezték el és az 1995-ös vagyonjegyzék létrehozásával egy időben elfogadott elvekre és értékekre alapozták. A 2005–2010-es időszakra vonatkozóan a VOA ismét az R&E módszert alkalmazta a BT hálózatára.

(20) Az értékelés felülvizsgálatára elvileg ötévente kerül sor. Az eljárás megindítására vonatkozó határozatában a Bizottság azonban megjegyezte, hogy az azt követő, lefelé történő módosításokra a vállalatnak a versengő távközlési hálózatok fizikai kiépítése eredményeképpen az Egyesült Királyság rögzített távközlési piacán való piaci részesedése csökkenésének következtében került sor. Az eljárás megindítására vonatkozó határozat megállapította, hogy a hálózat esetleges bővítésére vagy korszerűsítésére vonatkozóan látszólag nem került sor hasonló, felfelé történő kiigazításra.

A vagyonadó alkalmazása a Kingstonra

(21) A Kingston Communications plc („Kingston") Hull régió inkumbens távközlési szolgáltatója és a régió egyetlen helyi hozzáférési hálózatának tulajdonosa. Az Egyesült Királyságban a túlnyomórészt állami tulajdonban lévő távközlési hálózatoknak az 1980-as évek végén történő privatizációja során a vállalat az önkormányzat tulajdonában maradt az 1999-es nyilvános részvénykibocsátásig. A Hulli Városi Tanács továbbra is az egyetlen jelentős részvényes. A BT-n kívül a Kingston volt az egyetlen olyan távközlési szolgáltató, amely esetében az R&E értékbecslési módszert alkalmazták.

(22) A Kingstonnak azonban van egy leányvállalata is, a Torch Communications Ltd, amely a Kingston helyi hozzáférési hálózatának területén (azaz a hulli konurbáción) kívül kiépített egy száloptikás gerinchálózatot, és azt külön leányvállalatként működteti. Következésképpen a Torch gerinchálózatával kapcsolatban külön értékbecslést lehet végezni a bérleti díj módszere alapján.

A vagyonadó alkalmazása a Vtessére

(23) A Vtesse a panaszos. Ez a szolgáltató száloptikai elérési infrastruktúrát biztosít vállalkozások számára („fibre to the

([4]) S.I. 2000/540.

business" szolgáltató), nagykapacitású kiskereskedelmi bérelt vonalakat kínál főleg vállalati nagyfelhasználók számára. Közvetlen versenyben van a BT bérelt vonali szolgáltatásaival. A fogyasztók közötti összeköttetés biztosítása érdekében a Vtesse „sötétszálat" lízingel más gerinchálózati szolgáltatóktól és ezt saját kiépítésű infrastruktúrájával egészíti ki. A más szolgáltatóktól bérelt vagyontárgyakat beszámították a Vtesse adóköteles vagyonába. A VOA úgy döntött, hogy a Vtesse esetében a „vagyonjegyzék alapján történő összehangolás" módszere alapján állapítja meg az adó összegét, amely aztán minden egyes új optikai szál bérbevételekor és üzembe helyezésekor alkalmazandó.

(24) A ténylegesen kifizetett bérleti díjak összehasonlítása alapján a VOA a bérleti díj módszerének felhasználásával az éves adót Nagy-Londonban egy optikai szálpár kilométere után 1 200 GBP-ben, az Egyesült Királyság más részein pedig 1 000 GBP-ben állapította meg a 2000–2005-ös időszakra vonatkozóan. Ezenkívül 2001-ben a VOA egy úgynevezett „túlkínálati engedményt" biztosított azon száloptikai szolgáltatók számára, amelyek esetében az értékbecslést a bérleti díj módszere alapján végezték el, ami azt jelenti, hogy az adóköteles értékből 2001. április 1-jétől 15 %-ot, 2002. április 1-jétől pedig 25 %-ot engednek el. Ezt az engedményt az 1990-es évek végén bekövetkezett távközlési konjunktúra idején a száloptika terén végrehajtott túlzott mértékű befektetések, illetve ezen eszközöknek a fizikai túlkínálat által előidézett későbbi drasztikus értékcsökkenése miatt vezették be. A 3 000 kilométert meghaladó hálózatok esetében érvényes egy további 10 %-os engedmény. Az említett engedmények következtében egy pár száloptika bérleti értéke 2002–2004-ben Nagy-Londonban kilométerenként 900 GBP-re csökkent, az ország más részein pedig 750 GBP-re. A 2005–2010-es időszakra vonatkozóan egy optikai szálpár bérleti értékét Nagy-Londonban kilométerenként 600 GBP-ben, az Egyesült Királyság többi részén pedig 500 GBP-ben állapították meg. ([5]) A Vtesse szerint 2003/04-ben az által fizetendő adó a bevételének körülbelül 7 %-át tette ki.

(25) Ami a módosításokat illeti, minden egyes bérelt és üzembe helyezett optika szál esetében a jegyzék alapján történő összehangoláson alapuló adókulcsot alkalmazták. A Vtesse köteles rendszeresen tájékoztatni a VOA-t a hálózatbővítéseiről, hogy vagyoneszközeinek értékelése kiigazítható legyen. Következésképpen, a Vtesse állítása szerint valahányszor optikai kábelt szerez be a fogyasztóinak történő szolgáltatásnyújtás céljából, minden egyes új szerződésből származó bevétel 20–30 %-ának megfelelő adót kell fizetnie.

(26) A távközlési piac többi szolgáltatójával kapcsolatos értékbecslést a bérleti díj módszere alapján végezték el, a kábeltelevíziós szolgáltatók kivételével, amelyek esetében az értékbecslésre a vállalkozó szempontjain alapuló módszer szerint került sor ([6]).

([5]) A fellebbezés tárgyát a száloptikának a VOA által a 2005–2010-es időszakra vonatkozóan megállapított bérleti díja képezi, amely a fellebbezés sikere esetén csökkenthető.

([6]) Ezeket valójában a lakossági csatlakozások szerint megállapított adóköteles érték alapján értékelik. Ez a módszer a vállalkozó értékelésén alapul, amely az elterjedtségi arány kifejezése érdekében magában foglalja a nem aktivált költségeket a végső engedményekkel együtt.

B. A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának okai

(27) A Bizottság az eljárás megindítására vonatkozó határozatában azt a véleményt fogalmazta meg, hogy a vagyonadónak a BT-re és a Kingstonra történő alkalmazása előnyt biztosítana ennek a két társaságnak. Úgy tűnik, hogy a versenytársaikhoz képest az adóalap-csökkentés előnyét élvezik. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a BT az adott bevétel körülbelül 2 %-ának megfelelő adót fizetett, míg a Vtesse és más versenytársak esetében előfordulhatott, hogy 7 % körülit, és növekményi alapon 20–30 %-ig terjedő adót fizettek.

(28) Az eljárás megindítására vonatkozó határozatban az a vélemény fogalmazódott meg, hogy ez a nyilvánvalóan diszkriminatív adózás annak következtében alakulhatott ki, hogy a BT-re és a Kingstonra egy bizonyos vagyonértékelési módszert alkalmaztak, míg a többi távközlési szolgáltatóra a bérleti díj módszerét, a kábeltelevíziós szolgáltatók kivételével, amelyek esetében az értékbecslésre a vállalkozó szempontjain alapuló módszer szerint került sor. Az, hogy nem egységes a rendszer, és a VOA-nak az általános rendelkezések bizonyos szolgáltatókra történő alkalmazása céljából biztosított, valamint a BT-vel kötött egyezséggel kapcsolatban alkalmazott mérlegelési jogkör eredményezhetett bizonyos előnyt a BT és a Kingston számára.

(29) Az eljárás megindítására vonatkozó határozat megkérdőjelezte azt a véleményt, miszerint a bérleti díj módszerét nem lehetett volna alkalmazni a BT és a Kingston vagyontárgyaira. A határozat javaslatot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a BT által a saját infrastruktúrájának bérbeadása után kézhez vett bérleti díj szolgálhatna iránymutatásul a hálózat értéke szempontjából. Továbbá a BT kiskereskedelmi üzletágai ténylegesen bérelnek infrastruktúrát és vásárolnak hálózati szolgáltatásokat a BT nagykereskedelmi üzletágától, a BT Wholesale Ltd-től. („BT Wholesale"), attól az üzletágtól, amelyik intézi a BT infrastruktúrájával kapcsolatos ügyeket: a BT kis- és nagykereskedelmi üzletága közötti belső elszámolási árak alapul szolgálhatnak a bérleti érték megállapítására. Ezenkívül a liberalizáció és a hálózat elemeinek átengedése számos olyan nagykereskedelmi terméket eredményezett, amelyeket viszonyítási alapnak lehet tekinteni a BT és a Kingston hálózatai különböző infrastrukturális elemei bérleti értékének megállapításához. Azzal az állítással kapcsolatban, miszerint egyetlen olyan hálózat sincs, amely megközelítőleg olyan nagy és változatos lenne, mint a BT hálózata, és amelynek a bérleti értéke viszonyítási alapul szolgálhatna, az eljárás megindítására vonatkozó határozat azt ajánlotta, hogy a távközlési piacon is aktív kábeltelevíziós szolgáltatók adózását lehetne viszonyítási alapnak tekinteni.

(30) Magával az R&E módszer alkalmazásával kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy ez a módszer az érintett eszközök bérleti értékét az azok használatából származó bevételek alapján állapítja meg. Az eredmény tehát ezen eszközök használatának jövedelmezősége szintjétől függne, ami olyan eredményekhez vezethetne, amelyek azon szolgáltatókat sújtanák, amelyek vagyontárgyait más mód-

szer alapján értékelik. A Bizottság megkérdőjelezte, hogy az R&E módszernek a BT-re és a Kingstonra történő alkalmazásakor megtörténtek-e a szükséges kiigazítások annak feltételezése érdekében, hogy eszközeiket maximálisan és nyereségesen használják ki. A Bizottság arról is felvilágosítást kért, hogyan veszik figyelembe az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeket a BT értékelése során.

(31) Az eljárás megindítására vonatkozó határozat továbbá megkérdőjelezte az adóköteles érték módosításaira alkalmazott módszert. Megállapította, hogy úgy tűnik, hogy a BT esetében a lefelé történő módosítás mechanizmusát alkalmazzák, míg a versenytársak piaci helyzetével kapcsolatban nem került sor hasonló szisztematikus módosításra. Úgy látszik, hogy az a nyilvánvaló tény, hogy a BT infrastruktúrája értékének a két ötéves felülvizsgálati időszak közötti növekedését nem vették figyelembe, miközben a versenytársakat a hálózatuk értékének növekedésével arányosan egyre nagyobb mértékű adóval terhelik, előnyt biztosít a BT számára.

(32) Végezetül, az eljárás megindítására vonatkozó határozat hangsúlyozta, hogy a VOA kétségtelenül tág mérlegelési jogkörrel rendelkezett, ami lehetővé tette, hogy megegyezést eszközöljön ki. A határozat kiemelte, hogy a BT-vel kötött megegyezésnek tiszteletben kell tartania a megkülönböztetésmentesség elvét, és nem tartalmazhat indokolatlan megkülönböztetést a szolgáltatók között.

III. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

A. A BT-től és a Kingstontól eltérő érdekelt felek észrevételei

(33) A BT-től és a Kingstontól eltérő érdekelt felek által benyújtott észrevételek általában azt a nézetet támasztják alá, hogy a vagyonadó BT-re és Kingstonra történő alkalmazása előnyös lehet azok számára.

(34) A Vtesse először arra mutatott rá, hogy az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság 1998. márciusi határozatát követően, amely megerősítette, hogy az R&E módszert kellett alkalmazni a BT hálózatára, és hogy annak adóköteles értéke Angliában és Walesben 553 000 000 GBP, a BT megfellebbezte a határozatot az ingatlanügyekkel foglalkozó döntőbíróságnál. A fellebbezési tárgyalást megelőzően a BT és a VOA 470 000 000 adóköteles értéket állapított meg, ami az első értékeléshez viszonyítva 15 %-os csökkenést jelent. A Vtesse azt sugallja, hogy a BT és a VOA megállapodott egy végleges összegben, és a VOA ehhez igazította a számokat.

(35) A Vtesse újabb tényezőket terjesztett elő, amelyekkel azt igyekszik bizonyítani, hogy a BT vagyona alulértékelt az R&E módszer szerint. Ilyen módon feltételezve, hogy a BT tejes hálózatának adóköteles értékét ([7]) a száloptikás hálózathoz rendelték (2005-ben 7 300 000 km), az optikai szál kilométerenkénti éves adóköteles értéke 74 GBP lenne. A Vtesse szerint csak össze kell hasonlítani ezt a számadatot a bérleti díj módszere alapján értékelt távközlési szolgáltatók esetében megállapított, az optikai szál kilométerenkénti 1 000 és 1 200 GBP éves adóköteles értékével. Ehhez hasonlóan, azáltal, hogy a BT száloptikás hálózata értékét nullának veszik, és tekintettel arra, hogy a BT 29 millió végfelhasználói csatlakozással rendelkezik, a vonalankénti éves bérleti díj 18,57 GBP lenne. Ezt a számadatot össze kell hasonlítani a távközlési szolgáltatók által a BT által átengedett előfizetői hurkokhoz való hozzáférésért fizetett évi 122 GBP-vel ([8]).

(36) A Vtesse azt is megjegyzi, hogy 2001-ben a BT az ingatlanállománya nagy részének haszonbérletét és korlátlan tulajdonát 2,4 milliárd GBP-ért átadta a „Telereal”-nak, a Land Securities és a Williams Pears Group közös vállalatának. Az ügylet összesen 5,5 millió négyzetkilométert érintett. Az ügylet megkötését követően a BT 190 millió GBP éves bérleti díjat fizetett a korlátlan tulajdonért, plusz 90 millió GBP-t a haszonbérletért 2001-ben. Ennek az ügyletnek az alapján a Vtesse arra a következtetésre jutott, hogy a BT négyzetméterenként 35 GBP bérleti díjat fizet az épületeiért, miközben a Vtesse szerint más távközlési szolgáltatók esetében üzleti ingatlanukra négyzetkilométerenként átlagosan 115 GBP-t állapítottak meg. A Vtesse azt állítja, hogy 2001-ben a BT által az épületeiért a Telerealnak fizetett tényleges bérleti díj, azaz 280 millió GBP, az évi adóköteles értékének több mint 50 %-át teszi ki annak ellenére, hogy az adóköteles érték nagy részét főleg a hálózatának és nem az épületeinek kellene tulajdonítani. Úgy tűnik, hogy a Vtesse arra céloz, hogy nyilvánvaló, hogy a BT hálózata az R&E módszer alapján alulértékelt.

(37) A Vtesse előterjesztésében szereplő, a BT, illetve más távközlési szolgáltatók hálózata különböző összetevőinek adóköteles értéke közötti eltérés bizonyítja, hogy az R&E módszer alkalmazásával alacsonyabbra értékelték a BT vagyonát, mint ahogy az a bérleti díj módszere alapján történt volna.

(38) A Vtesse további tényezőket hoz fel a BT-re, illetve más távközlési szolgáltatókra háruló iparűzési adó összehasonlítása céljából. A Vtesse a helyi adó/bevétel arány alkalmazását támogatja, amely az ő esetében 2004-ben állítólag 13,46 %-ot tett ki. Azt állítja, hogy ezt az arányt a BT-vel való közvetlen összehasonlítás érdekében ki kell igazítani. A Vtesse szerint mivel a szolgáltatók többsége jelentős díjat fizet a forgalomtovábbításért és -végződtetésért, és mivel ezek az összekapcsolási díjak nincsenek összefüggésben az adóköteles vagyoneszközeikkel, a díjakat a helyi adó/bevétel arány kiszámításakor le kellene vonni a bevételükből. Ezt a

([7]) 2005-ben 554 100 000 GBP Anglia és Wales vonatkozásában.

([8]) Az előfizetői hurok az az utolsó mérföldnyi összeköttetés, amely a végfelhasználókat a helyi telefonközponttal összekapcsolja. A BT-nek szabályozott feltételek mellett biztosítania kell az előfizetői hurkokhoz való hozzáférést a versenytársak számára.

nézetet támogatja a Gamma Telecom, amely ugyanazon okokból azt állítja, hogy az iparűzési adóterhek összehasonlításához a helyi adó/hozzáadott érték arány lenne a legmegfelelőbb.

(39) Ezenkívül a Vtesse összehasonlította a BT nagykereskedelmi alközponti szolgáltatásait (Wholesale Extension Services („WES")) árait azzal a helyi adóval, amelyet egy, a bérleti díj módszere alapján értékelt szolgáltatónak kellene fizetnie, ha ugyanolyan szolgáltatás biztosítása céljából optikai szálakat helyezne üzembe. A Vtesse azt állítja, hogy a WES teljesítményétől és távolságaitól függően az ilyen szolgáltatónak a BT által felszámított ár 87 %-ának megfelelő helyi adót kellene fizetnie. A Vtesse úgy véli, hogy ez egy újabb bizonyíték arra, hogy a BT száloptikás hálózata alulértékelt: ha a hálózatát ugyanúgy értékelnék, a BT-nek többet kellene felszámítania a WES-ért az iparűzési adó tényleges költségének fedezése érdekében.

(40) Ezenkívül a Vtesse azt állítja, hogy a helyi adó/bevétel arány különösen magas a hozzá hasonló új piaci szereplők esetében. Az ismertebb társaságok a lehető legnagyobb forgalommal terhelhetik az optikai szálakat annak érdekében, hogy minél több fogyasztón keresztül írják le a bérleti és adóköltségeket. A BT-re nem vonatkozik ez a kényszer, mivel állítólag nem fizet marginális adót. Ez azt jelenti, hogy az ismertebb társaságok esetében a helyi adó/bevétel arány hosszú távon csökkeni fog.

(41) A marginális adózás kérdésével kapcsolatban a Vtesse hangsúlyozza, hogy a hátránya abból származik, hogy az adómegállapításhoz a BT-t osztatlan hálózatként kezelik, míg a Vtesse esetében az általa üzembe helyezett optikai kábel minden egyes métere után állapítják meg az adó összegét. Úgy véli, hogy a vizsgálat alapjának azt az egyedi piaci szerződést kellene tekinteni, amelyért a Vtesse és a BT versenyez. A Vtesse további pontosabb adatokat szolgáltat a szerződések marginális adózásával kapcsolatos eltérések hatásairól: a Vtesse példaként a kenti MAN vállalat által a gerinchálózati és hozzáférési távközlési kapcsolatok biztosítására meghirdetett ajánlati felhívást hozza fel, és azt állítja, hogy az ajánlattal kapcsolatos adófizetési kötelezettsége a bevételének 16 %-át tette ki. Ugyanezen ajánlattal kapcsolatban a Vtesse azt állítja, hogy a BT nem fizetett marginális adót, illetve, hogy legfeljebb a bevétel átlag 2 %-ának megfelelő adót vetettek ki rá, amit a BT állítólag helyi adóban fizet. Ez a különbség megmagyarázná, miért veszítette el az ajánlatot a Vtesse a BT-t is magában foglaló konzorciummal szemben.

(42) A Vtesse azt is megjegyzi, hogy a BT nemrég bérelt mintegy 2 000 útvonal-kilométer optikai szálat a Geo hálózatán, a Vtesse egyik beszállítójának, valószínűleg ugyanolyan üzleti feltételek mellett, mint amelyek a Vtessére érvényesek. A Vtesse véleménye szerint a BT-t ezen optikai szálak bérlőjének kellene tekinteni. A Vtesse megkérdőjelezi, hogy a BT hálózatának e kiterjesztését figyelembe vették-e az értékeléskor, és azt sugallja, hogy a BT-t ugyanolyan feltételek mellett kellett volna értékelni, mint a Vtessét, amikor ugyanattól a szolgáltatótól bérel optikai szálakat.

(43) Az Altnet Task Force, amely számos alternatív vezetékes távközlési szolgáltatót képvisel, azt állítja, hogy az R&E módszert csak olyan szabályozott monopóliumokra kellene alkalmazni, amelyek kevés összehasonlítható, bérleti díjra vonatkozó bizonyítékkal rendelkeznek. Úgy véli, hogy a VOA elegendő bizonyítékokkal rendelkezett a bérleti érték vonatkozásában a BT-nek a bérleti díj módszere alapján történő értékeléséhez, ezek közé tartoznak például a BT nagykereskedelmi üzletágának bérleti díjai vagy az előfizetői hurok átengedésének biztosítására szolgáló termékek közzétett árai, amelyeket fel lehetne használni a rézkábelek bérleti értékének megállapításához. Ezenkívül úgy véli, hogy a bérleti díj módszerének alkalmazása növeli a szolgáltatók adófizetési kötelezettségét. Az R&E módszer alkalmazása nem idéz elő ilyen hatást, mivel az infrastruktúra értékét előzetesen állapítják meg, és így a BT sötétszál üzembe helyezésére vonatkozó döntése adóügyi szempontból semleges. Az Altnet szerint az ilyen torzulások hatásait még súlyosbította az, hogy a BT és a VOA közötti megegyezést fenntartották két értékelési időszakban, ami jelentős előnyt biztosított az inkumbens szolgáltató számára a fokozott kiszámíthatóság tekintetében, míg az Altnet vállalatai költséges és rendezetlen fellebbezések és tárgyalások elé néznek. Az Altnet azt állítja, hogy a BT a teljes adóteher 74 %-át viseli a távközlési hálózatok tekintetében, miközben a piaci részesedése legalább 80 %.

(44) A Global Crossing megerősíti, hogy az értéknövekedési adózás (azaz az újonnan üzembe helyezett optikai szálak után fizetendő adó) kedvez a BT-nek, mivel valahányszor a Global Crossing egy új optikai szálat helyez üzembe, a fogyasztói helytől a maghálózati csomópontokig vezető áramkör teljes hosszát az értéknövekedési adó terheli. A Global Crossing azt állítja, hogy a kedvezőtlen adóelbánás miatt üzlettől esett el a BT-vel szemben.

(45) A Thus plc és a Viatel (Egyesült Királyság) Ltd. szintén azt állítják, hogy őket értéknövekedési adó terheli újabb ügyfelek létesítményeinek hálózatukhoz történő csatlakoztatása következtében, miközben a BT-re, a legfőbb versenytársukra, ez nem vonatkozik. Az Above Net is ugyanezt állítja, és közli, hogy lehetséges, hogy a BT állítólagos alacsonyabb adózása miatt üzlettől esett el a BT-vel szemben.

(46) Az UKCTA, a BT-vel a hang- és adatszolgáltatásokért versengő vezetékes távközlési szolgáltatók érdekeit képviselő szakmai szövetség, annak a véleményének adott hangot, miszerint a vagyonadórendszernek komoly hiányosságai vannak az átláthatóság tekintetében, mivel azt a hálózati szolgáltatók és az adóhatóságok között létrejött bizalmas kétoldalú megállapodások jellemzik. Az UKCTA úgy véli, hogy a BT által elért megegyezés tíz évre szóló kiszámíthatóságot és stabilitást biztosított a számára, míg más szolgáltatók nem részesültek hasonló előnyben a kiszámíthatóság tekintetében. Megjegyzi, hogy a vagyonadórendszer megerősítette a BT domináns pozícióját, mivel az adó könnyebben kifizethető volt a BT számára, és ezért hátrányosan befolyásolta az új piaci szereplők tisztességes versenyre való képességét, és mivel a BT-t, a versenytársaival ellentétben, több optikai szál üzembe helyezése esetén nem terheli az iparűzési adó összegének közvetlen növekedése. A Bizottság kérését követően azonban az UKCTA kijelentette, hogy lehetetlen kimutatni, hogy az Altnet szolgálta-

tóinak mennyi helyi adót kellett volna fizetni, ha ugyanolyan alapon értékelték volna őket, mint a BT-t.

(47) A GVA Grimley, amely a távközlési vállalatokra vonatkozó iparűzési adóval foglalkozó tanácsadó cég, kifogásolja, hogy a BT-re egy olyan kiigazítási mechanizmust alkalmaztak, amely tekintetbe veszi a piaci részesedésének változását, és amelynek nem világos az alkalmazása. A GVA Grimley azt állítja, hogy az R&E módszer alapján értékelt minden más vagyon esetében az a szokásos gyakorlat, hogy ötévente újraértékelést kell végezni a piaci részesedésen alapuló mechanizmus alkalmazása nélkül. Ezenkívül kifogásolja a piaci részesedésen alapuló kiigazítási mechanizmus BT-re történő alkalmazásának módját, és megjegyzi, hogy nehezen érthető, hogy miért kellett a BT adóköteles értékének csökkennie 1995 és 1999 között, miközben a forgalom és a nyereség növekedett. Továbbá azt állították, hogy a VOA kijelentette, hogy egy szétfejtett rézvezetékpár adóköteles értéke körülbelül 50 GBP, miközben a BT előfizetői hurkainak értékét hozzávetőleg GBP 16 GBP-re becsülik (a BT teljes adóköteles értékét az előfizetői hurkok számával elosztva). Az eltérés jelzi, hogy a BT hálózata alulértékelt.

(48) Egyes, már említett válaszadók és mások pedig – például a Telewest Broadband, a Cable and Wireless vagy az Easynet – az iparűzési adót érintő egyéb kérdéseket vetnek fel, amelyek azonban úgy tűnik, hogy nem kapcsolódnak közvetlenül az eljárás megindítására vonatkozó határozatban ismertetett tényekhez. Például néhány társaságot a vagyonadónak az előfizetői hurok átengedése terén történő lehetséges alkalmazása aggaszt. Azt is kifogásolják, hogy az iparűzési adónak túl magas az összege, ([9]) ami akadályozza a beruházásokat, valamint hogy az ötéves időtartam összeegyeztethetetlen a távközlési ágazatban végbemenő technológiai változás struktúrájával és ütemével. ([10]) Ezenkívül az egyik társaság azt állítja, hogy egyes versenytársak nem fizetnek adót. ([11])

B. **A BT és a Kingston észrevételei**

A BT észrevételei

(49) A BT először azt fejtette ki, hogy az első határozatban állítottakkal ellentétben nincs elfogadott hierarchia az értékelési módszerek között, és nincs olyan alapelv, miszerint ha rendelkezésre állnak a bérleti díjra vonatkozó bizonyítékok, a bérleti díj módszerének alkalmazása a legmegfelelőbb. Azt, hogy a VOA milyen módszert alkalmaz, a felértékelendő vagyon jellege és a rendelkezésre álló bizonyítékok szabják meg. Ilyen módon a VOA nem a saját megítélése alapján választja ki az adott módszert.

(50) Annak ellenére, hogy a BT esetében más értékelési módszert alkalmaztak, nincs szó arról, hogy a BT és más adófizetők között megkülönböztető elbánást alkalmaztak volna: a törvényben előírt vizsgálat ugyanaz, és minden módszer annak a hipotetikus bérleti díjnak a megállapítására irányul, amelyért az adott üzleti vagyon ésszerűen kiadható évről évre.

(51) A BT azt állítja, hogy nincs bizonyíték arra, hogy a BT vagyonára vonatkozóan megállapított adóköteles érték a versenytársakéhoz viszonyítva csökkentett adóalap formájában előnyt biztosított volna a BT számára. A Bizottság által ezen állítás alátámasztására szolgáltatott egyetlen bizonyíték az adóköteles értékeknek a forgalom tekintetében történő összehasonlítása.

(52) A BT továbbá kijelenti, hogy a VOA helyesen döntött úgy, hogy az R&E módszer az egyetlen megfelelő módszer a BT hálózatának értékeléséhez, főleg azért, mert nem állnak rendelkezésre bérleti díjra vonatkozó bizonyítékok a BT teljes vagyona adóköteles értékének megállapításához. Az 1995-ös és a 2000-es értékelések során sem az előfizetői hurok bérleti díjára ([12]), sem a nagykereskedelmi bérleti díjra ([13]) vonatkozóan nem álltak rendelkezésre bizonyítékok.

(53) A BT tagadja, hogy bármilyen részrehajlás lenne tapasztalható a fellebbezési rendszerben, illetve annak a BT-re történő alkalmazásában. Mindenkinek joga van a fellebbezéshez és lehetősége a rendezésre. A BT hálózatának értékelése képezte egy 1995-ös fellebbezés tárgyát. Ennek a vagyonértékelési ügyekkel foglalkozó bíróság előtti rendezése nem volt szokatlan, és nem utal arra, hogy a VOA önkényesen cselekedett volna: a rendezés lehetősége nem mentesíti a VOA-t a törvényben arra vonatkozóan előírt kötelezettsége alól, hogy a hipotetikus bérleti jog alapján megállapítsa a vagyontárgyak éves bérleti értékét. A BT szerint az is téves állítás, hogy az 1995-ös értékelés a 2000. évi értékek megállapításának alapjául is szolgált, és tíz év időtartamra kiszámíthatóságot biztosított a BT számára: az 1995-ös értékeléssel kapcsolatos rendezésre a jogi eljárások késedelmes lefolytatása miatt csak 2000-ben került sor. Ilyen formán a BT öt évig bizonytalanságban volt az 1995-ös értékelést illetően. A 2000-es jegyzéket ugyanakkor állapították meg.

(54) A BT kifejtette, hogy az ötéves időtartam folyamán csak „a körülmények lényeges megváltozása" („MCCs") esetén kerülhet sor az értékelés módosítására. A piaci részesedésen alapuló kiigazítási mechanizmust úgy tekintették, mint amely hatékony eszköz arra, hogy az említett, a körülmények lényeges megváltozásának nettó hatását évente figyelembe vegye. ([14])

([9]) A Cable and Wireless, a Telewest és a Viatel észrevételei.

([10]) A Telewest észrevételei.

([11]) Az Easynet észrevételei.

([12]) Az előfizetői hurok átengedésére vonatkozó első bérleti díjat 2001. május 31-től alkalmazták, jóval az 1993. április 1-jei, illetve az 1998. április 1-jei korábbi értékbecslési napot követően.

([13]) Az első olyan szabályozói célú számviteli kimutatásokat, amelyek tükrözték a BT hozzáférési szolgáltatásaival kapcsolatos transzferárakat, 2001/02-re vonatkozóan nyújtották be.

([14]) A piaci részesedésen alapuló mechanizmussal kapcsolatos részleteket az Egyesült Királyság hatóságai észrevételeinek ismertetése fejti ki.

(55) Ennélfogva a BT kifejtette, hogy a Bizottságnak az eljárás megindítására vonatkozó határozata tévesen állította azt, hogy nem veszik figyelembe a BT infrastruktúrája értékének növekedését: a BT esetében valójában felfelé és lefelé történő módosításokat is alkalmaztak attól függően, hogy a BT értékét növelő vagy csökkentő tényezők voltak-e túlsúlyban. ([15])

(56) A BT szerint úgy tűnik, hogy a Vtessére alkalmazandó módosítási rendszer ugyanolyan elveken alapul, bár más módon: az újonnan birtokba vett optikai szálak a vagyoneszközeinek kiegészítő részévé válnak, és azokat annak részeként értékelik. A Vtesse esetében a piaci részesedés nem megfelelő eszköz az adóköteles értékben bekövetkező változások értékeléséhez, mivel a Vtesse csekély piaci részesedése miatt a változások valószínűleg alig észrevehetőek.

(57) Végezetül, ha a Bizottság úgy határozna, hogy a BT állami támogatásban részesült, a BT kijelenti, hogy a Bizottság nem tudná elrendelni a visszatérítést amiatt, mert a BT jogosan gondolja azt, hogy a támogatás jogszerű volt, vagy meglévő támogatásnak minősül.

A Kingston észrevételei

(58) A Kingston azt állítja, hogy a Bizottság nem állapította meg az előny meglétét, sem azt nem bizonyította, hogy a BT és a Kingston az adóteher szelektív csökkentésének előnyét élvezte, sem azt, hogy más szolgáltatókat rendkívüli adóemelkedés terhel. Megjegyzi, hogy a Kingston esetében a Bizottságnak fogalma sincs arról, hogyan állapították meg a fizetendő adó összegét.

(59) A Kingston úgy véli, hogy a BT és a Vtesse között a helyi adó/bevétel arányában megmutatkozó különbség az egyetlen bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a BT előnyben részesülhetett. Ez az arány azonban irreleváns a vagyonadó esetében, amelyet nem a bevétel alapján állapítanak meg. Ahhoz, hogy ez az arány releváns legyen, a Vtessének és a Kingtsonnak, illetve a BT-nek közvetlenül összehasonlítható cégeknek kellene lenniük, de nem ez a helyzet, mivel különböznek a méret, a forgalom és a gazdasági tevékenységek tekintetében. Végezetül a Vtesse arányát 0,39 %-ra becsüli, míg a saját helyi adó/bevétel arányát 4,5 %-ra ([16]).

(60) Tagadja, hogy a különböző módszerek megléte szelektív előnyt nyújt a Kingston számára. Véleménye szerint a VOA-nak van némi mérlegelési joga az értékelési eljárás során, de ez nem jelent korlátlan mérlegelést: a vagyoneszköz és a bizonyíték jellege a meghatározó a választásában, amit a jelentős mennyiségű esetjog tovább korlátoz. Nem lehet bebizonyítani, hogy az R&E módszer kedvez a Kingstonnak, illetve a BT-nek, mivel a bérleti díj módszere nem alkalmazható rájuk, ugyanakkor az R&E módszer nem alkalmazható a Vtessére, mivel nem nyereséges.

(61) Továbbá azt állítja, hogy nem bizonyított a verseny torzulása, nincs utalás a Kingstonnal versengő egyéb szolgáltatókra. Kiegészítő jogi beadványban arra céloz, hogy az Egyesült Királyság adómegállapítási rendszerének alkalmazása révén nyújtott potenciális támogatás létező támogatásnak minősül.

IV. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG ÉSZREVÉTELEI

(62) Az Egyesült Királyság hatóságai azt állítják, hogy az adórendszer egy egységes, törvényes rendszer, amely minden angliai és walesi üzleti vagyonra alkalmazható, és amely egy olyan közös mérce létrehozására törekszik, amellyel megállapítható az ingatlanok értéke. Ez a mérce az a bérleti díj, amelyért az adott ingatlan várhatóan évről évre kiadható, az ingatlan helyreállításával kapcsolatos bizonyos törvényes követelmények és a hipotetikus bérleti jog feltételei mellett.

(63) Ezt az értéket a VOA állapította meg, amely szakképzett bejegyzett ellenőröket alkalmaz, és a törvény előírja számára, hogy szakmai tevékenységét függetlenül gyakorolja. Határozatai az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság, valamint felsőbb szinten az ingatlanügyekkel foglalkozó döntőbíróság és a Fellebbviteli Bíróság független vizsgálatának vannak alárendelve.

(64) Az Egyesült Királyság hatóságai továbbá kifejtik azt, hogy a hipotetikus bérleti érték megállapításához a VOA különböző módszereket alkalmazhat. Ezeknek az értékelési módszereknek ugyanaz a célja, azaz a hipotetikus bérleti jog megállapítása, és helyes alkalmazás esetén mindegyik ugyanarra az eredményre vezet. A különböző módszerek arra szolgálnak, hogy minden olyan körülményhez találjanak egy megfelelő módszert, amelyre adót alkalmaznak. A megfelelő értékelési módszer kiválasztása nem önkényes döntés: az adott ingatlan és a rendelkezésre álló bizonyítékok jellegétől függ. Így például, ha a nyereség nem indíték (kórházak, iskolák) a birtokba vételre, az R&E módszer nem alkalmazható, és a VOA valószínűleg úgy ítéli meg, hogy a vállalkozó szempontjain alapuló módszer a legmegfelelőbb.

4.1 A BT-re és a Kingstonra alkalmazott módszer kiválasztása

(65) Az Egyesült Királyság hatóságai kifejtik, hogy az R&E módszer volt az egyetlen alkalmas módszer a BT és a Kingston vagyonának felértékeléséhez. Azt állítják, hogy a

([15]) Így 2003-ban a BT adóköteles értéke Angliában 443,5 millió GBP-ről 447,5 millió GBP-re nőtt. 2004-ben Angliában pedig 450,6 millió GBP-re.

([16]) A Kingstonnak az R&E módszer alapján vizsgált vagyonát a hulli konurbációban 5,1 millió GBP-re értékelték a 2000. évi jegyzékben. A Kingston azt állítja, hogy az e térségből származó forgalom körülbelül 50 millió GBP-t tett ki. A megfelelő 44 %-os szorzó alkalmazásával ez hozzávetőleg 4,5 %-os helyi adó/bevétel arányt eredményezne.

VOA független szakértői csapata ([17]), amely a vagyonértékeléssel foglalkozott, minden értékelési időszakra a 2005–2010-ösre vonatkozóan is, arra a következtetésre jutott, hogy nem állt rendelkezésre elegendő bizonyíték a BT és a Kingston hálózata adóköteles értékének a bérleti díj módszere alapján történő megállapításához. Az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság elfogadta ezt a megállapítást a szóban forgó ügyben. ([18]) A hatóságok továbbá azt állítják, hogy az R&E módszer az egyetlen, amely figyelembe tudta venni azt a különleges előnyt, amit a BT amiatt élvez, hogy mindenütt jelen van.

(66) Az Egyesült Királyság hatóságai azt állítják, hogy a bérleti díj módszere nem volt alkalmazható a BT-re és a Kingstonra. Ezzel kapcsolatban először azt hangsúlyozzák, hogy a bérleti díjra vonatkozó bizonyítékok meglétének kérdését az értékelés elvégzésekor kell megvizsgálni. Ilyen módon például a bérleti díj módszere 1995–2000-es időszakra történő alkalmazásának lehetőségét csak a „korábbi értékbecslési napon", azaz 1993. április 1-jén rendelkezésre álló információk alapján lehet mérlegelni. Ezért az Egyesült Királyság hatóságai azt állítják, hogy a harmadik felek és a Bizottság tévednek, mikor azt feltételezik, hogy a jelenleg rendelkezésre álló piaci bizonyítékok relevánsnak tekinthetők annak a kérdésnek a szempontjából, hogy az 1995-ös és 2000-es jegyzékeket össze lehetett-e volna állítani a bérleti díj módszere alapján.

(67) Következésképpen az 1995-ös jegyzékek vonatkozásában csak az 1993-ban rendelkezésre álló információkat lehetett figyelembe venni. A Bizottság az eljárás megindítására vonatkozó határozatában a bérleti díjra vonatkozó bizonyítékok két lehetséges forrását vetette fel: vagy a BT által a saját infrastruktúrája kiadásáért kézhez vett bérleti díj, vagy a BT kiskereskedelmi és nagykereskedelmi üzletága közötti transzferárak. Az Egyesült Királyság hatóságai azt állítják, hogy 1993-ban egyik megközelítés sem volt alkalmazható a VOA-ra. 1993-ban a BT nem adta ki az infrastruktúrájának jelentős részét, és felépítésében nem különült el a kiskereskedelmi és nagykereskedelmi üzletág.

(68) A 2000-es jegyzék vonatkozásában, amely az 1998-ban rendelkezésre álló információkon alapul, az Egyesült Királyság hatóságai elismerik, hogy akkor a bérleti díjra vonatkozóan korlátozott bizonyítékok álltak rendelkezésre a száloptikai hálózatokról, amelyeket úgynevezett elévülhetetlen használati jogokról (IRU) szóló szerződések alapján kezdtek el biztosítani a szolgáltatók számára. Ezek a bizonyítékok azonban korlátozottak voltak, és azokat csak azokra a száloptikai hálózatokra alkalmazták, amelyeket nagy mennyiségű szolgáltatások továbbítására használtak, és így csak a BT vagyonának rendkívül korlátozott hányadára vonatkoztak. A hatóságok azt is elismerik, hogy 1998-ban elkülönült a kis- és nagykereskedelmi üzletág, de a hozzáférési üzletág, amely a BT tevékenységeinek lényeges részét képezi, „végpontok közötti összeköttetések" alapján működött, a többi üzletághoz történő transzferek nélkül. Tehát a pénzátutalásokat nem lehetett felhasználni a BT teljes hálózatának értékeléséhez.

(69) A 2005-ös jegyzékre is a fenti megjegyzések vonatkoznak. Ezenkívül az Egyesült Királyság hatóságai az Altnet javaslatával ellentétben cáfolják azt, hogy az előfizetői hurok átengedésének díjai bármilyen, bérleti díjra vonatkozó bizonyítékkal szolgálnak, amely alapján a BT vagyona felbecsülhető lett volna. Például a nagykereskedelmi vonalbérlet (WLR) díja 2002 augusztusától állt rendelkezésre. Ez egy olyan termék, amelyet a BT-nek biztosítania kell más távközlési szolgáltatók számára, és amely lehetővé teszi e szolgáltatók számára, hogy vonalbérletet és hívásokat is biztosítsanak a fogyasztók számára a BT helyi hálózatán. A távközlési szolgáltató által a BT részére kifizetett díj azonban nem egyenlő értékű a helyi hálózat bérleti díjával. Ez a szolgáltatásért járó díj, mivel a BT-nek többek között biztosítania kell a vonalak karbantartását, a telefonközpont beszerelését, számlázást és K + F-t, hibajavítást, vonaltársító készüléket és áramellátást. Ezért az Egyesült Királyság hatóságai a Vtesse és az Altnet feltételezésével szemben azt állítják, hogy ez nem tekinthető azonosnak az előfizetői hurkok vonalankénti bérleti díjával. Ugyanezt a következtetést vonták le a hívási és hozzáférési díj tekintetében, amely a WLR termék elődje volt, 1998-tól volt elérhető és ugyanazokat a szolgáltatásokat fedte le, mint a WLR. Továbbá a BT nagykereskedelmi vonalbérleti tarifáját és az előfizetői hurok átengedésének díját az OFCOM szabályozza. Ezek nem nyíltpiaci bérleti díjak, és így kevéssé vehetők figyelembe a bérleti érték bizonyítékaként. ([19]) Következésképpen a VOA azt állítja, hogy nem áll rendelkezésre bérleti díjra vonatkozó bizonyíték a BT és a Kingston hálózatának jelentős része – azaz helyi hozzáférési hálózataik – tekintetében.

(70) Ezenkívül az Egyesült Királyság hatóságai kifejtették, hogy a bérleti díj módszerének a BT-től és a Kingstontól eltérő távközlési szolgáltatókra történő alkalmazása során felhasznált, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték nem használható fel az említett két társaság vagyonának értékeléséhez. A BT és a Kingston, illetve a többi távközlési szolgáltató távolról sem hasonlítható össze. A BT és a Kingston hálózatai főleg helyi hozzáférési hálózatok, amelyek a BT esetében több millió egyéni fogyasztót szolgálnak ki, míg a legtöbb távközlési szolgáltató hálózatai elsősorban maghálózatok, amelyek kisszámú jelentős, nagy volumenű fogyasztót szolgálnak ki. Egy vagyoneszköz értékét számos tényező befolyásolja, többek között a funkciója, fizikai elrendezése, kiterjedése és a működésének szabályozói környezete. Ennélfogva, tekintettel a vagyoneszközök különbségeire és arra, hogy nem hasonlíthatóak össze, a távközlési szolgáltatóktól származó, például a száloptikai hálózatukkal kapcsolatos, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték nem alkalmazható közvetlenül a BT-re/Kingstonra. Ugyanezen okokból az Egyesült Királyság hatóságai a

([17]) A csapatba tartoztak a Nemzeti Gazdasági Kutatási Társaság (National Economic Research Associates – NERA) szakértő tanácsadói, akiket a VOA bízott meg azzal, hogy készítsék el a BT jövőbeni bevételeinek és működési költségeinek becslését tartalmazó modellt.

([18]) *British Telecommunications plc* kontra *Central Valuation Officer*, 1998. március 19.

([19]) Az Egyesült Királyság hatóságai a *Poplar Union Assessment Committee kontra Roberts* [1922] 2 AC 93. sz. ügyre hivatkoznak.

Bizottság által az eljárás megindítására vonatkozó határozatában javasoltakkal szemben azt állítják, hogy a kábeltelevíziós szolgáltatóktól származó, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték nem alkalmazható a BT-re vagy a Kingstonra.

(71) Azzal a javaslattal kapcsolatban, miszerint a BT vagyonának egyes részeinek értékelését el lehetett volna végezni a más hálózatoktól származó, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték figyelembevételével, a fennmaradó rész esetében pedig az R&E módszer alapján, az Egyesült Királyság hatóságai azt állítják, hogy ez a megközelítés nem volt megfelelő. Egy ilyen megközelítés előre feltételezné, hogy a BT hálózata minden egyes olyan ügylethez külön fizikai résszel rendelkezik, amelyben a BT részt vesz. Az Egyesült Királyság hatóságai megjegyzik azonban, hogy az iparűzési adó alkalmazásával kapcsolatos brit esetjognak ([20]) megfelelően az ugyanazon cég által birtokolt összefüggő vagyont, például a BT és a Kingston hálózatait, egységes tulajdonként kell értékelni. Ha az ugyanazon cég által birtokolt összefüggő vagyont részekre bontják, torzulások következnek be az értékelésben, mivel a vagyonrész értékének összege ritkán egyezik meg a vagyon egészének értékével.

(72) Konkrétabban, nem lehetséges részekre bontani a BT távolsági, nagy volumenű száloptikai maghálózatát, amely a Vtesse üzleti tevékenységével versenyez, és annak adóköteles értékét a versengő távközlési szolgáltatók által fizetett bérleti díjak figyelembevételével megállapítani. Ennek az az oka, hogy ugyanazt az infrastruktúrát a BT 29 millió lakossági fogyasztói számára biztosítandó kis volumenű telefonszolgáltatások is használják. A BT vagy a Kingston hálózatait fizikailag képtelenség önálló egységekre bontani, amelyeket külön ki lehet adni vagy birtokolni, mivel azok fizikai és funkcionális szempontból integráltak.

(73) Mindenesetre, még akkor is, ha külön lehetne értékelni a BT és Kingston vagyonának egyes részeit, és az értékelést az R&E módszertől eltérő módon lehetne elvégezni, az a probléma továbbra is fennállna, hogy hogyan értékelhető a többi rész, mivel az R&E módszer csak az említett vállalkozások hálózatának egésze tekintetében alkalmazható.

4.2 Az R&E módszer alkalmazása a BT-re és a Kingstonra.

(74) Az Egyesült Királyság hatóságai részletes magyarázatot adtak az R&E módszernek a BT-re és a Kingstonra történő alkalmazására.

A BT értékelése

(75) Az értékeléseket az R & E módszer alkalmazására vonatkozó általános szabályoknak ([21]) megfelelően független szakértők végzik. Bár a modellezés és az ebből származó számítások bonyolultak, a következő bekezdések rövid áttekintést adnak az 1995–2000-es időszakra vonatkozó értékelés elvégzéséről.

(76) Az R & E értékelés a BT vagyoneszközeinek adóköteles birtoklásával kapcsolatos várható bevételekből levonja a vonatkozó költségeket. A VOA szakértő tanácsadókat (Nemzeti Gazdasági Kutatási Társaság – National Economic Research Associates – NERA) bízott meg azzal, hogy készítsék el a központi jegyzékben szereplő angliai és walesi vagyoneszközeinek, valamint a hálózat többi, Skóciában és Észak-Írországban található részeinek birtoklásából származó jövőbeni bevételeinek és működési költségeinek öt évre vonatkozó becslését tartalmazó modellt. Az Egyesült Királyság hatóságai benyújtották a NERA modelljének összefoglaló ismertetését, valamint az 1995-ös, a 2000-es és a 2005-ös értékelés alapjául szolgáló táblázatokat.

(77) A NERA modell célja az volt, hogy egy ötéves időszakra vonatkozó adómegállapítási hipotézis alapján előre jelezze a BT egyesült királyságbeli hálózatával kapcsolatos várható bevételeket és költségeket. Ez a hipotézis a Bt hálózata adóköteles részének 1993. április 1-jei kiadásával számol, de tekintetbe veszi annak és a versengő hálózatok fizikai állapotát, valamint a fizikai környezet többi részét az 1995. április 1-jei helyzetnek megfelelően. A NERA modell a tényleges bevételekből és működési költségekből indult ki, amelyek a korábbi értékbecslési napot megelőző évben keletkeztek, mivel ezek ismertek lennének a hipotetikus bérleti jogra ajánlatot tevők számára. Számos korábbi statisztikai adatot megvizsgáltak, hogy olyan rugalmasságok megállapítására jussanak, amelyeket a teljes távközlési piacon bekövetkező fejlemények és a BT piaci részesedésének öt évre vonatkozó előrejelzésére használtak.

(78) A BT esetében a VOA úgy döntött, hogy a szokásos egy év helyett öt évre szóló költség- és bevételprognózist alkalmaz. Az Egyesült Királyság hatóságai elmagyarázták, hogy az R&E módszer alkalmazása bizonyos körülmények között kiterjedhet a jövedelmezőségi szint több elkövetkező évre vonatkozó vizsgálatára, ha az egyéves teljesítmény nem tekinthető általánosnak a jövőre nézve. A BT esetében a VOA a korábbi értékbecslési naptól („AVD") nézve előre jelezte, hogy a jövedelmezőség jövőbeni szerkezetét a fokozódó verseny, a szabályozóiár-ellenőrzés a versenytársak hálózatainak jelentős növekedése és a szolgáltatástípusokban bekövetkező változások fogják befolyásolni. Az említett okokból a jövedelmezőség öt évre történő előre jelzésén alapuló megközelítésre volt szükség azon bérleti díj

([20]) Lásd például: *Brewin (VO) kontra Railway Executive* (1952) 45 R&IT 553.

([21]) The Receipts and Expenditure Method of Valuation for Non-Domestic Rating, A Guidance Note – 1997. július, kiadja: Royal Institution of Chartered Surveyors (RICS).

értékének megállapításához, amelyet a feltételezett bérlő, az AVD-t tekintve, hajlandó lenne fizetni a BT hálózatáért az adott időszak alatt. ([22])

(79) Miután öt évre előre jelezték a bevételeket és a működési költségeket, az R&E értékelés következő szakaszában sor kerül a hipotetikus bérlő által az ötéves előrejelzési időszak során azokkal a tételekkel kapcsolatban végrehajtott becsült tőkeberuházás levonására, amelyek nem képezik a vagyoneszköz részét, de amelyek szükségesek a prognosztizált bevételek megszerzéséhez. Ezek a tételek két kategóriába sorolhatók: (a) nem adóköteles berendezések és gépek, amelyeket az ötéves időszak során be kell szerezni, akár a meglévő felszerelések lecserélése, akár más miatt; és (b) a hálózat kiegészítései, amelyek 1995. április 1-jén még nem valósultak meg, de amelyeket az előrejelzés szerint megvalósítanak az ötéves időszak során.

(80) A következő lépés a működő tőkének az ötéves előrejelzési időszak minden egyes évére előre jelzett változása. Az éves változást leszámítják a költségek levonása utáni tiszta bevételből és a fent említett tőkeberuházásból. Ennek eredményeként egy osztható egyenleget kapunk, amely a teljes bérleti díjat és a bérlő elvárt készpénzforgalmát fejezi ki. A következő lépés a bérlő elvárt készpénzforgalmának megállapítása.

(81) Ez a bérlő elvárt tőkehozama az év kezdetekor, amelyet a tőkének az év során bekövetkező változásához igazítanak. A bérlő tőkéje a hipotetikus bérleti jog kezdetén a működő tőkéből és a tárgyi eszközökből, azaz nem adóköteles berendezésekből és gépekből áll. A bérlő össztőkéjének változását minden egyes évre vonatkozóan megállapítják. A tárgyi eszközök értéke minden évben változik az eszközpótlási költségek változása, a meglévő eszközök értékcsökkenése, valamint új és csereeszközök beszerzése következtében, és ezeket a változásokat öt évre előre jelezték.

(82) A bérlő elvárt hozamát 16,2 %-nak vették névértéken. ([23]) Ez a BT súlyozott átlagos tőkeköltségének becsült összege („WACC") adózás előtt névértéken 1993. április 1-jén – a vonatkozó korábbi értékbecslési napon. Ilyen módon számítják ki a bérlő év végén elvárt készpénzforgalmát. Mivel bevétel, kiadás és tőkeberuházás egész évben keletkezik, éppúgy, ahogy a bérleti díj is egész évben fizetendő, az év végi elvárt készpénzforgalmat félévre vonatkozóan fejezik ki a jelenlegi értékfaktor 6 hónapra történő alkalmazásával 16,2 %-on.

(83) A bérlő elvárt készpénzforgalmát levonják az osztható egyenlegből, minden egyes évre meghagyva egy maradvány készpénzforgalmat, mivel ez a készpénzforgalom az év során sorra kerülő ügyletekből származik. Ezt követően az egyes évek készpénzforgalmának jelenlegi értékét (16,2 %-on) összeadják és elosztják a jelenlegi értékfaktorok összegével (ami az 5 év beszerzéseinek felel meg 16,2 %-on).

(84) Az eredmény, 700 636 855 GBP, azt a becsült bérletidíj-ajánlatot képviseli, amelyet a hipotetikus bérlő meg tudna tenni annak érdekében, hogy megtartsa a 16,2 %-os tőkehozamot, amit szükségszerűen el kell érnie, hogy olyan bevételt termeljen, amelyen az ajánlata alapul. Az értékelés utolsó előtti szakasza magában foglalja a több mint 700 millió GBP-s egyesült királyságbeli „cumulo" érték Angliára és Walesre történő felosztását. Az Egyesült Királyság egyes országainak távközlési forgalmára vonatkozó közvetlen bizonyítékok hiányában feltételezték, hogy a felosztás valószínűleg pontos, tekintettel a gazdasági tevékenységnek az Egyesült Királyság egyes részei közötti megoszlására. E bizonyíték alapján az egyesült királyságbeli „cumulo" érték 84,8 %-át Angliának, 4,2 %-át pedig Walesnek osztották ki.

(85) Az így kapott számadatok számos olyan vagyoneszközt magukban foglalnak, amelyeknek a BT a tulajdonosa, és amelyeket a BT birtokol, de amelyek nem szerepelnek a központi vagyonjegyzékben (Central List hereditaments). Ezeket az vagyoneszközöket a bérleti díj módszere alapján közvetlenül lehetett értékelni, és azok értékét külön, Angliában 149 167 870 GBP-ben, Walesben pedig 3 822 485 GBP-ben állapították meg. Az értékelés utolsó szakasza magában foglalja az említett, külön megállapított adóköteles értékek levonását annak érdekében, hogy megkapjuk a központi vagyonjegyzékben szereplő végleges adóköteles értéket, ami Angliában 445 millió GBP volt, Walesben pedig 25 millió GBP.

(86) Ugyanezt a módszert alkalmazták a következő két értékelési időszakra, a 2000–2005-ösre a BT 1997/98-as, a 2005–2010-esre a 2002/03-as tényleges elszámolását vették alapul. A VOA a 2000–2005-ös időszakra a bérlő elvárt 14,25 %-os tőkehozamát alkalmazta, a 2005–2010-esre pedig 12,25 %-osat, a csökkenés az infláció alakulását tükrözi.

(87) Az R&E módszernek a BT-re történő alkalmazása 1995-től a következő adóköteles értékeket eredményezte:

Jegyzék	Anglia	Wales
1995-2000	445 millió GBP	25 millió GBP
2000-2005	467 millió GBP	26 millió GBP
2005-2010	530 millió GBP	24 millió GBP

([22]) Szem előtt kell tartani, hogy bár a hipotetikus bérleti viszonyt egyik évről a másikra szólónak kell tekinteni, nem feltételezhető, hogy csak egy évig fog tartani. Ellenkezőleg, azt kell feltételezni, hogy ésszerű kilátás van a folytatásra. Lásd: *R v. South Staffordshire Waterworks Co* (1865) 16 QBD 359 at 370.

([23]) 12,27 % reálértéken.

(88) Konkrétan az 1995–2000-es értékeléssel kapcsolatban az Egyesült Királyság hatóságai megerősítik, hogy az R&E módszernek az említett időszak tekintetében a BT-re történő alkalmazása volt a tárgya annak a megegyezésnek, amely több mint ötéves pereskedés és azt követő tárgyalások után született meg. A VOA-nak joga van a rendezésre, ami általános gyakorlat a vagyonadó alkalmazásában. ([24]) Nem érhet el megegyezést olyan alapon, amely nem fejezi ki az adott vagyon helyes adóköteles értékét. Az Egyesült Királyság hatóságai hangsúlyozzák, hogy a BT-vel kötött egyezség megerősítette, hogy vagyonát az R&E módszer alapján kellett értékelni, nem pedig a vállalkozó szempontjain alapuló módszer szerint, amelyet a BT támogatott, és hogy ez lényegesen magasabb adóköteles értéket eredményezett, mint amelynek az eléréséért a BT küzdött.

(89) A Vtesse állításával kapcsolatban, miszerint az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság határozatát követően ([25]) a VOA és a BT a BT hálózatának olyan adóköteles értékében állapodott meg, amely 15 %-kal alacsonyabb volt a VOA első értékelésekor megállapított értéknél, az Egyesült Királyság hatóságai kifejtették, hogy a különbség annak tulajdonítható, hogy az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság határozatát követően végrehajtott értékelés egy alaposabb elemzés eredménye volt. Az első értékelés elkészítésekor, amelyet benyújtottak az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság elé, a VOA és a gazdasági tanácsadója, a NERA elsősorban azért nem tudták megszerezni a BT tényleges bevételére, áraira, volumeneire és költségeire vonatkozó teljes körű adatokat, mert nem voltak meg az eszközeik ahhoz, hogy a BT-t rávegyék az említett információk felfedésére. A BT az ingatlanügyekkel foglalkozó döntőbíróságnál fellebbezett a határozat ellen. Az ingatlanügyekkel foglalkozó döntőbíróság tárgyalása denovo tárgyalás. ([26]) Továbbá az eljárás e szakaszában a VOA kiadhatott tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseket és elérhette, hogy a BT felfedje a vonatkozó információkat. A VOA és a NERA különösen a 2000-es értékelésre vonatkozóan tudott lényeges adatokat beszerezni, amelyek 1997-ben nem álltak a rendelkezésükre, például a BT 1992/3-as bevételének és költségeinek teljes lebontását, a BT-nek az AVD-t megelőzően elkészített ötéves tervét, valamint a vonalak és hívások volumenére és árára, valamint a bérelt vonalak volumenére és árára vonatkozó tényleges adatokat. Ezek az új információk befolyásolták az értékelés minden fontosabb részét, többek között a bevétel és a működési költségek, a tőkeberuházás előrejelzését és a hipotetikus bérlő elvárt hozamát.

(90) Bizonyos változások növelhetik az adóköteles értéket. Ez volt a helyzet a következő tényezőkkel:

— a VOA végül a bérlő reálértéken számított 12,27 %-os elvárt hozamát alkalmazta a 12,5 %-os helyett, amelyet az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság kezdetben elfogadott.

— a bérlő nem adóköteles eszközeivel kapcsolatos tőkeberuházást lényegesen csökkentették, főleg a BT 1993-as üzleti tervében szereplő információknak köszönhetően, amelyek 1997-ben nem álltak rendelkezésre.

— az elbocsátás költsége 50 000 GBP-ről 33 900 GBP-re csökkent 1992/3-ban.

(91) Az adóköteles értéket leginkább csökkentő tényezőnek a jövőbeni bevételek és költségek változása bizonyult. A módosított változatban az 1997-es értékelésnél használt előrejelzésekhez képest az első évre nagyobb, a következő évekre viszont kisebb nyereséget jeleztek előre. Pontosabban ezek a változások a következő tényezőknek tulajdoníthatók:

— az ársapka X tényezője ([27]) 1997/8-ban - 4,5 %-ról - 7,5 %-ra változott, mivel a - 4,5 %-ra történő elmozdulást, amely 1997-ben következett be, és amelyet az 1997-es értékelésnél alkalmaztak, az AVD-kor ésszerűen nem lehetett előre jelezni.

— a hozzáférési hiányhoz való percenkénti hozzájárulás ([28]) éves csökkenésére vonatkozó előrejelzés - 3 %-ról - 12 %-ra nőtt, mivel az 1997-es előrejelzés nem vette kellő mértékben figyelembe a hozzáférési hiány nagyságában bekövetkező csökkenést, mivel a fővonali árak gyorsabban növekedtek, mint a költségek.

— Az 1997-es értékelésben a VOA és a NERA azt feltételezte, hogy a belföldi bérelt vonali árak az inflációval emelkedni fognak. Ezt a feltételezést nem támasztották alá a BT által a későbbiekben közzétett tényleges bérelt vonali árak, amelyekről azt feltételezték, hogy változatlanok maradnak a 2000-es értékelés összefüggésében.

— a 2000-es értékelés során figyelembe vették a tevékenység-kihelyezési többletköltségeket.

(92) Az említett tényezők együttes hatása azt jelentette, hogy a végleges értékelés alacsonyabb volt, mint a VOA által eredetileg 1997-ben kiszámított érték.

([24]) Például a 2000-2005-ös vagyonértékelési jegyzékeinek értékmegállapításával kapcsolatban több mint 1,17 millió fellebbezés érkezett, amelyek közül körülbelül 845 000-et visszavontak, illetve rendeztek.

([25]) Lásd: 18. lábjegyzet.

([26]) Az ingatlanügyekkel foglalkozó döntőbírósághoz benyújtott fellebbezés teljes, 13 hetes, két ellenőrből álló bizottság és egy QC előtti de novo tárgyalást foglal magában. Ezzel szemben az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság egy laikusokból álló bizottságot részesített előnyben és az eljárás mindössze négy hetet vett igénybe.

([27]) A BT nagykereskedelmi távközlési alapszolgáltatásait szabályozóiár-ellenőrzésnek vetették alá. Egy adott évben a BT szabályozott nagykereskedelmi szolgáltatásainak árváltozása nem haladhatta meg az RPI-X-t, ahol az RPI a teljes gazdasági nagykereskedelmi árindex éves százalékos változását fejezi ki. Az X tényezőt az OFCOM határozta meg. 1992-ben az OFCOM megállapította, hogy az X tényező értéke 1993/4-től 1996/7-ig minden adóévben 7,5 % lesz.

([28]) A BT hozzáférési hiánya a fővonalak biztosításával kapcsolatos vesztesége.

(93) Végezetül, a Bizottság által az eljárás megindítására vonatkozó határozatában azzal kapcsolatban felvetett kérdést illetően, hogy az R&E módszer pontosan figyelembe veszi-e azon társaságok esetleges veszteségeit és alacsonyabb jövedelmezőségi szintjét, amelyekre az R&E módszer alkalmazzák, az Egyesült Királyság hatóságai azt válaszolták, hogy az értékelést egy átlagos hatékonysági szint feltételezése alapján végzik. Ha bizonyíték van az átlagosnál kisebb hatékonyságra, az R&E módszert alkalmazó vagyonértékelőnek kiigazításokat kell elvégeznie a becsült méltányos bevételek és kiadások tekintetében. Az Egyesült Királyság hatóságai azt állítják, hogy bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a BT hatékonysági szintje átlagos ([29]), és a BT vagyonának helyes értékeléséhez nem tartottak szükségesnek semmilyen kiigazítást. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek („USO") kérdésével, valamint azzal kapcsolatban, hogy azokat hogyan vették figyelembe a BT értékelése során, az Egyesült Királyság hatóságai közölték, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségekre nem fordítottak különösebb figyelmet. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek költsége a hálózat fejlesztésével kapcsolatosan előre jelzett teljes tőkeberuházás és a működési összköltségek között szerepel. A fogyasztók számára az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek keretében nyújtott szolgáltatásból, valamint az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek miatti gyártmányfejlesztésből származó nagyobb bevétel adott esetben szerepel a várható bevételek között.

A Kingston értékelése

(94) A Kingstonra az R&E módszer hasonló, de sokkal egyszerűbb szakaszos megközelítését alkalmazták. Nem készült olyan modell, amely öt évre előrejelzi a vagyoneszköz birtoklásából valószínűség szerint származó forgalmat. Ennek az az oka, hogy nincsenek olyan, lakossági fogyasztókat kiszolgáló hálózatok, amelyek a Kingstonnal versenyeznek a hulli konurbációban, nincs kábeltelevízió, és csekély a verseny az üzleti vonalak terén. Mivel a Kingston hulli piacán stabilabb a helyzet, úgy döntöttek, hogy nincs szükség ötéves előrejelzésre.

(95) Ehelyett az 1995–2000-es időszak vonatkozásában az AVD-t megelőző három év tényleges forgalmát és működési költségét vették figyelembe, és ez alapján feltételezték, hogy a hipotetikus bérlő a bérleti díj kifizetése előtt ésszerűen körülbelül évi 9,5 millió GBP nettó bevételre számíthat. A bérlő elvárt hozamát 12,5 %-nak vették a nem adóköteles eszközök értéke alapján (feltehetően 64 millió GBP), a nettó bevételből 8 millió GBP hozamot levonva. A fennmaradó 1,5 millió GBP vehető igénybe a bérleti díjra, és ezt az összeget állapították meg a Kingston adott időszakra vonatkozó adóköteles értékeként. Ugyanezzel a módszerrel, az 1998-ban és 2003-ban rendelkezésre álló számadatok felhasználásával, a 2000–2005-ös időszakra 5,1 millió GBP adóköteles érték jött ki, a 2005–2010-es időszakra pedig 7 millió GBP.

4.3 **Kiigazítási mechanizmus**

(96) Az Egyesült Királyság hatóságai a BT esetében alkalmazott kiigazítási mechanizmussal kapcsolatban is magyarázattal szolgáltak. Kifejtették, hogy az 1988. évi LGFA 6. jegyzéke alapján a BT-nek, a többi adófizetőhöz hasonlóan, joga van az adóköteles értéke módosítására, ha az ötéves értékelési időszak során a körülmények lényegesen megváltoznak („MCC"). A körülmények lényeges megváltozását akkor veszik figyelembe, ha arra a korábbi értékbecslési napon kerül sor. A BT esetében körülmények lényeges megváltozása mindennapos, vagy a BT hálózatának bővítése (értéknövelő hatás), vagy a versengő hálózatok megjelenése (értékcsökkentő hatás) miatt. ([30]) Az R&E módszert alkalmazó értékelést elvileg évente kellene elvégezni, figyelembe véve, hogy a körülményekben bekövetkező lényeges változások hogyan módosíthatták a BT korábbi értékbecslési napon érvényes ötéves tervét. Ezzel a bonyolult módszerrel szemben az Egyesült Királyság hatóságai és a BT egy helyettesítő kiigazítási módszerben állapodtak meg, amely a BT piaci részesedésének a vagyonértékelési jegyzék elkészülését megelőző évi piaci részesedéséhez viszonyított alakulásán alapul, és amely az OFCOM által közzétett adatokat használja fel.

(97) Ezt a piaci részesedést úgy számították ki, hogy a BT vonatkozó bevételei valamennyi kategóriájának teljes összegét elosztották az Egyesült Királyság vezetékestelefon-piaca bevételei megfelelő kategóriáinak teljes összegével. A következő kategóriák tartoznak ide: (a) helyi hívások; (b) országon belüli hívások, (c) nemzetközi hívások, (d) mobiltelefonra irányuló hívások; (e) egyéb hívások, (f) fővonali csatlakozások, (g) fővonalbérlet, (h) belföldi bérelt magánvonalak bérleti díja (ebbe a kategóriába tartozik az a piac, ahol a BT és a Vtesse versenytársak), (i) belföldi bérelt magáncsatlakozások, (j) nemzetközi bérelt magánáramkörök, (k) összekapcsolás és (l) telex (csak az 1995-ös jegyzékben szerepel).

(98) Vegyük például a 2000–2005-ös jegyzéket, a BT így kiszámított piaci részesedése 2000-ben 68,47 % volt. Vagyonának adóköteles értéke 2000-ben Angliában 467 millió GBP, Walesben pedig 26 millió GBP volt. A rákövetkező évben a BT piaci részesedése 65,03 %-ra csökkent. A 2001-re vonatkozó adóköteles érték ezért Anglia esetében 467 millió GBP x 65,03 % /68,47 % = 443 millió GBP, Wales esetében pedig 26 millió GBP x 65,03 % / 68,47 % = 24,7 millió GBP. A következő évben

([29]) Az Egyesült Királyság hatóságai figyelembe vették a BT hatékonyságát igazoló tanulmányok bizonyítékait. Például az egyesült királyságbeli helyi telefonközpont szolgáltatókkal összehasonlítva, amelyeket általánosságban meglehetősen hatékonynak tartanak, és amelyek esetében a költségekre és a volumenre vonatkozóan részletes adatok állnak rendelkezésre, a BT a hatékonyság szempontjából eléri vagy megközelíti a felső tizedet.

([30]) A körülmények lényeges megváltozásának tekinthető eseteket a 6. jegyzék 2 (7) bekezdése ismerteti. Ezek közé elsősorban a következők tartoznak: „a vagyoneszköz fizikai állapotát vagy fizikai haszonélvezetét érintő esetek", valamint „a vagyoneszköz környezetének fizikai állapotát befolyásoló esetek".

az OFCOM adatai a piaci részesedés kismértékű csökkenését jelezték előre, ami azonban nem vezetett a BT adóköteles értékének csökkenéséhez. A 2003/4-es és a 2004/5-ös adóévben a BT piaci részesedése 67,6 %-ra, illetve 68,0 %-ra nőtt. A viszonyítási alapként használt 2000-es piaci részesedéshez képest ([31])447,5 millió GBP, illetve 450,6 millió GBP adóköteles értéket eredményezett ([32])

(99) Ezzel a módszerrel a következő eredmények jöttek ki az 1995–2000-es és a 2000–2005-ös időszakra vonatkozóan:

BT	Jegyzék	Anglia	Wales
1995.04.01.	1995	445 millió GBP	25 millió GBP
1996.04.01.	1995	412 millió GBP	23 millió GBP
1997.04.01.	1995	392 millió GBP	22 millió GBP
1998.04.01.	1995	366 millió GBP	20 millió GBP
1999.04.01.	1995	347 millió GBP	19 millió GBP
2000.04.01.	2000	467 millió GBP	26 millió GBP
2001.04.01.	2000	443,5 millió GBP	24,7 millió GBP
2002.04.01.	2000	443,5 millió GBP	24,7 millió GBP
2003.04.01.	2000	447,5 millió GBP	24,9 millió GBP
2004.04.01.	2000	450,6 millió GBP	25,1 millió GBP

(100) A 2005–2010-es időszak vonatkozásában az Egyesült Királyság hatóságai jelezték, hogy, mivel nem állnak rendelkezésre az OFCOM adatai, az első két időszakra alkalmazott kiigazítási mechanizmus megszűnik. ([33]) Az Egyesült Királyság hatóságai a korábbi rendszer helyett évente teljes körű R&E módszert kívánnak alkalmazni, ami figyelembe fogja venni az összes fizikai változást, többek között az újonnan üzembe helyezett optikai szálakat, de a korábbi értékbecslési napon érvényes gazdasági helyzet összefüggésében. ([34]) E rendszer véglegesítése még tart.

(101) A Kingston esetében nem került sor kiigazítási mechanizmus alkalmazására. Az Egyesült Királyság hatóságai szerint az 1995-ös és a 2000-es vagyonértékelési jegyzék tekintetében nem végeztek kiigazítást abból kiindulva, hogy egyetlen versenytárs sem épített ki hálózatot a hulli konurbációban, és hogy a Kingston már 100 %-os hálózati lefedettséggel rendelkezett ebben a térségben, így nem bővítette hálózatát.

4.4 **Az előny megléte**

(102) Az Egyesült Királyság hatóságai először azt hangsúlyozták, hogy mindegyik értékelési módszernek ugyanahhoz az eredményre kell vezetnie: a vagyoneszközért fizetendő hipotetikus bérleti díj megállapításához. Ezért az a tény, hogy a BT-re és a Kingstonra, illetve a többi távközlési szolgáltatóra eltérő értékelési módszert alkalmaztak, nem utal arra, hogy az előzőek előnyben részesülhettek.

(103) A hatóságoknak az a véleménye, hogy kétféleképpen bizonyítható a szelektív előny megléte:

a) vagy annak kimutatásával, hogy a BT-től és a Kingstontól eltérő távközlési szolgáltatók R&E módszerrel végzett értékelése alacsonyabb adóköteles értéket eredményezett volna, mint a bérleti díj módszere alapján megállapított érték, hogy bebizonyosodjon, hogy az R&E módszer hibás vagy szisztematikusan kevesebbnek tünteti fel az adóköteles értéket;

b) vagy annak helyes és megfelelő összehasonlítások alkalmazásával történő bizonyítása révén, hogy más távközlési szolgáltatók esetében a BT-hez és a Kingstonhoz képest aránytalanul magas adóköteles értéket állapítottak meg.

(104) Az a) pont igazolásához el kellene végezni a többi távközlési szolgáltató R&E értékelését annak megállapítása érdekében, hogy az R&E módszer és a bérleti díj módszere alapján hasonló eredmények születtek-e. Ezt egyetlen távközlési szolgáltató sem végezte el, és az Egyesült Királyság hatóságai feltételezik, hogy ha a hálózatukat az R&E módszer alapján valóban alacsonyabb összegre értékelték volna, az Altnet tagjai és a Vtesse felvetette volna ezt a kérdést. ([35]) Ami a VOA-t illeti, nem rendelkezik az említett távközlési szolgáltatók üzleti tervével. Ezért nincs abban a helyzetben, hogy megvizsgálhassa a hálózatuk birtoklásából származó várható bevételeket és kiadásokat, és az R&E módszer alapján megállapítsa azt a bérleti díjat, amelyet készek lennének azért kifizetni.

([31]) Az OFCOM friss adatait követően 2000-ben módosított piaci részesedést alkalmazva a BT-re. Ez a piaci részesedés 70,5 % volt.

([32]) […]. A VOA fenntartja, hogy a mobiltelefon-szolgáltatással kapcsolatos veszteség nem tekinthető lényeges változásnak a 2000-es vagyonértékelési jegyzéken belül.

([33]) Mivel a BT piaci helyzete megváltozott, az OFCOM már nem rendelkezett a korábbival megegyező hatáskörrel a releváns piaci adatok összegyűjtéséhez.

([34]) Ez azt jelenti, hogy az előrejelzés az lesz, amit 2003. április 1-jétől vártak volna, feltételezve azonban, hogy a fizikai környezet (többek között egyrészt a BT, másrészt a többi szolgáltató hálózatának fizikai kiterjedése) változatlan marad a kiigazítás évének kezdetén meglévő állapothoz képest.

([35]) Az Egyesült Királyság hatóságai megjegyzik, hogy előterjesztésében az Altnet azt állította, hogy az R&E értékelés hálózataikra történő alkalmazása a 2000-es jegyzék tekintetében nulla eredményt hozott volna ki. Az Egyesült Királyság hatóságai azt válaszolták, hogy ez ellentétben áll a ténylegesen kifizetett bérleti díjakkal és azokkal az üzleti tervekkel, amelyek alapján a ténylegesen kifizetett bérleti díjakat igazolni kellett.

(105) A b) ponttal kapcsolatban az Egyesült Királyság hatóságai megjegyzik, hogy a Vtesse és a Bizottság javasolta a Vtesse által a bevétel adóban befizetett százalékos arányának összehasonlítását a BT és a Kingston által befizetett százalékos aránnyal. Az Egyesült Királyság hatóságai először is kijelentik, hogy ez az arány irreleváns. Azt állítják, hogy a helyi adót a vagyon értéke alapján, nem pedig bevétel, nyereség vagy tőkehaszon alapján állapítják meg. A vagyon értéke nem az adott bérlő forgalmának funkcióját fejezi ki: két vállalkozás birtokolhat ugyanolyan vagyoneszközöket, a forgalmuk mégis nagyon eltérő lehet a vállalkozás jellegétől és sikerétől függően. Még az azonos üzleti tevékenységet folytató bérlők esetében is lényegesen különböző lehet a forgalom a hatékonyságtól függően. Következésképpen a bevétel nem utal a bérleti díjra, amely „piaci alkudozás" eredménye lenne, és nem számít abból a szempontból, hogy a bevétel adóban befizetett százalékos arányai közötti eltérés nem megfelelő.

(106) Az Egyesült Királyság hatóságai mindenesetre azt állítják, hogy a BT és a Kingston esetében a helyes helyi adó/bevétel ([36]) arány az Egyesült Királyságban a következő:

	1995/96	2000/01	2005/06
BT	3,0 %	2,7 %	3,6 %
Kingston	1,0 %	4,0 %	3,4 %

(107) Az Egyesült Királyság hatóságai elmagyarázták, hogy a BT esetében az általuk megállapított, illetve a Vtesse által számított arány (2 %) közötti eltérés azzal magyarázható, hogy a Vtesse a BT egyesült királyságbeli bevételeit az angliai és walesi hálózatának adóköteles értékével vetette össze. A Vtesse nem vette figyelembe a külön felértékelt vagyonrészeket és a BT skóciai és észak-írországi vagyoneszközeinek adóköteles értékét. Ezenkívül a Vtesse és az Egyesült Királyság hatóságai által kiszámított arányok közötti eltérés azzal magyarázható, hogy az Egyesült Királyság hatóságai a helyi adó/bevétel arányt a BT és a Kingston helyesbített bevételeit felhasználva számították ki, amelyeket a nem releváns bevételek tekintetbe vétele céljából igazítottak ki, és amelyeket az előre jelzett jövőbeni tendenciák figyelembevétele céljából normalizáltak.

(108) Az Egyesült Királyság hatóságai mindenesetre, még akkor is, ha a bevétel százalékos arányát alkalmazó megközelítésnek volt is valamilyen alapja, azt állítják, hogy a Vtesse által szolgáltatott és a Bizottság által az eljárás megindítására vonatkozó határozatban felhasznált számadatok nem bizonyítják azt, hogy a BT bármilyen előnyben részesült. Ezzel szemben megjegyzik, hogy ha az Altnet összes távközlési szolgáltatóját együtt hasonlítjuk össze a BT-vel, a bevétel százalékos aránya azt mutatja, hogy a BT nem fizet kevesebbet az Altnet szolgáltatóinál. A 2000-es jegyzék utolsó évében a BT a vezetékes távközlési szolgáltatások teljes adóköteles értékének körülbelül 70 %-ával rendelkezett, valamint a hívásokból és a hozzáférés biztosításából származó bevételek hozzávetőleg 71,6 %-ával és egyéb rögzített piaci bevételek kisebb százalékarányával. Az Egyesült Királyság hatóságai szerint ezek a számadatok azt bizonyítják, hogy nem lehető fel szisztematikus probléma az 1995-ös és a 2000-es jegyzékek értékelésében.

(109) A marginális adózás kérdésével kapcsolatban az Egyesült Királyság hatóságai cáfolják azt, hogy a további optikai szálak értékelésének eltérő módja bármilyen előnyt jelent a BT vagy a Kingston számára. A bérleti díj módszere alapján a távközlési szolgáltatók optikai szálaira az üzembe helyezés esetén lehet adót kivetni. Az R&E módszer alapján a BT és a Kingston esetében nem így kezelik az új optikai szálakat.

(110) Az R&E módszer a következő öt évre előre jelzi a bevételeket és a kiadásokat. Azokat az optikai szálakat, amelyek szükségesek a BT-nek a jegyzék ötéves időtartama alatti üzleti tevékenységéhez, figyelembe veszik az adóköteles érték megállapításánál, mivel az ezen optikai szálakból származó bevételek szerepelnek az R&E értékelésben. Következésképpen az iparűzési adó az optikai szálak tekintetében a vagyonértékelési jegyzék hatálybalépésétől fizetendő, nem egyszerűen attól a naptól, amikor azokat üzembe helyezik. Ezenkívül a BT vagyonának fizikai kiegészítéseit az éves kiigazítási mechanizmus veszi figyelembe, amely a BT (96)–(100) preambulumbekezdésben ismertetett piaci részesedésének alakulásán alapul.

(111) Az Egyesült Királyság hatóságai elismerik, hogy az értékbecslési módszerek szükségszerűen más megközelítést kívánnak meg az újabb optikai szálak üzembe helyezésének kezelése tekintetében, hangsúlyozzák azonban, hogy az értékelési gyakorlat végeredménye mindegyik esetben az, hogy a bérlő számára az optikai szál értéke az adóköteles értékben tükröződik.

V. AZ OFCOM ÉSZREVÉTELEI

(112) Az OFCOM az Egyesült Királyság távközlési iparágainak független szabályozó és versenyhatósága. Az Egyesült Királyság hatóságainak észrevételei az Egyesült Királyság központi kormányzatától származnak, és nem tükrözik az OFCOM nézeteit. Ennek következtében a Bizottság a 2005. július 26-i levélben felkérte az OFCOM-ot, hogy tegye meg észrevételeit az eljárás megindítására vonatkozó határozattal kapcsolatban. Az OFCOM a 2005. szeptember 21-i levélében közölte észrevételeit.

(113) Az OFCOM megvizsgálta, hogy a módszer és a gyakorlat közötti különbségek milyen mértékben befolyásolhatják a versenyfeltételeket. Azt az általános következtetést vonta le, hogy az üzleti vagyon értékelésének rendszere jelenleg nem befolyásolja hátrányosan a távközlési piac versenyfeltételeit.

(114) A helyi adó/bevétel aránnyal kapcsolatban az OFCOM-nak az a véleménye, hogy ez nem megfelelő eszköz annak megállapításához, hogy méltányos-e az üzleti vagyon értékelésének rendszere. Rámutat arra, hogy a helyi adó a várható piaci bérleti díjakhoz kapcsolódik, amelyek valószínűleg kifejezik az eszközök hatékony kihasználását. Ha

([36]) Az értékelések során felhasznált bevételszint az Egyesült Királyságra kiigazított számadat, amely nem tartalmazza a nem releváns bevételeket.

egy vállalkozás eszközkihasználása nem hatékony, a helyi adók a bevételének jelentős hányadát tehetik ki. Például egy száloptikai hálózat helyi adó/bevétel aránya az általa továbbított adatok mennyiségétől függhet. A különböző vállalatok helyi adó/bevétel arányainak eltérése ilyen módon egyszerűen az általuk a hasonló adóköteles eszközökön keresztül a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások értékében megmutatkozó különbségeket tükrözi.

(115) Ezenkívül az OFCOM számos egyesült királyságbeli távközlési szolgáltatóra vonatkozóan kiszámolta a helyi adó/bevétel arányt:

	2005-ös adókötelezettség (millió GBP)	2005-ös bevétel (millió GBP)	helyi adó/bevétel (%)
BT	238,31	18 623	1,28
NTL	24,26	1 930	1,26
Telewest	15,49	1 300	1,19
C&W	16,37	1 602	1,02
Kingston	3,35	364	0,92
Energis	3,27	720	0,45
Global Crossing	3,13	270	1,16
Easynet	1,77	78	2,28
Thus	2,41	341	0,71
Your Communication	1,09	186	0,59
Fibernet	1,08	47	2,32
Gamma Telecom	0,46	72	0,63

(116) Az OFCOM a Vtesse 2003-ra – az egyetlen évre, amellyel kapcsolatban számadatokkal rendelkezett – vonatkozó helyi adó/bevétel arányát is kiszámította. Ez az arány 2,1 %. Az említett számadatok azt mutatják, hogy a helyi adó/bevétel arány jelentősen eltérő, és nem egyértelműen követi a bevétel volumenét. Az OFCOM azt a következtetést vonta le, hogy nemcsak ennek az aránynak az alkalmazása bizonyult helytelen módszernek annak megállapításához, hogy méltányos-e az üzleti vagyon értékelésének rendszere, hanem az az állítás is téves, miszerint a BT a bevételéhez viszonyítva általánosságban kevesebb adót fizet, mint a versenytársai.

(117) Az OFCOM kiemeli, hogy az igen különböző távközlési szolgáltatók között nehéz megfelelő összehasonlításokat tenni (pl. a száloptikai hálózat útvonal kilométere adóköteles átlagértéke nagyon eltérő lehet azon hálózat jellemzőitől függően, amelyikhez tartozik, illetve az azon az útvonalon működtetett optikai szálak számától függően). Mindamellett az OFCOM javasolt néhány alternatív módszert a BT, illetve versenytársai adózásának összehasonlítására. Például kiszámolta az adóköteles érték/csatlakozás arányt BT, illetve a hozzá a helyi hozzáférési hálózat tekintetében leginkább hasonló három vállalat, a Kingston, az NTL és a Telewest esetében. Mind a négyen elsősorban helyi hozzáférési szolgáltatók. A BT-t és a Kingstont az R&E módszer alapján, az NTL-t és a Telewestet a vállalkozó szempontjain alapuló módszer szerint értékelték. Az OFCOM számítási eredményeit az alábbi táblázat tartalmazza. Az OFCOM véleménye szerint ezek az adóköteles érték/csatlakozás arányok szolgáltatónként nem nagyon különböznek.

	Adóköteles érték/csatlakozás
BT	21 GBP
NTL	22 GBP
Telewest	21 GBP
Kingston Communication	26 GBP

(118) Következésképpen az OFCOM azt az általános következtetést vonta le, hogy csekély bizonyíték van azon állítás alátámasztására vonatkozóan, miszerint a BT lényegesen kevesebb adót fizet, mint a száloptikai gerinchálózati szolgáltatók.

(119) Ezenkívül az OFCOM megvizsgálta, hogy a vagyonértékelési rendszer előidéz-e túlzott aszimmetriákat a határadókulcs tekintetében. Ezzel kapcsolatban az OFCOM megjegyzi, hogy az R&E módszer a bevételekkel és a költségekkel kapcsolatosan előre jelzett számadatokat használja fel, így tehát elvileg minden, az üzleti tervek teljesítéséhez szükséges kiépített hálózatra kiterjed. Az R&E kiindulópont nem korlátozódik a BT hálózatának az ötéves időszak kezdetén jellemző állapotára, hanem azokat a szükséges változtatásokat is tükrözi, amelyeket a következő öt év során végre fognak hajtani, ugyanakkor a BT vagyoneszközeiben bekövetkező változások ellenőrzésére és értékelésére irányuló évenkénti újraértékelést is magában foglalja. Az OFCOM véleménye szerint, jóllehet a díjak növekménye szemmel láthatóbb a kisebb szolgáltatók esetében, mivel minden egyes üzembe helyezett optikai szál után meghatározott kiegészítő adót kell fizetni, ez nem jelenti azt, hogy a BT adóköteles értéke nem tartalmaz hasonló változtatások után fizetendő összegeket. Az OFCOM azt a következtetést vonta le, hogy nincs bizonyítéka annak kimondásához, hogy a bérleti díj módszere alapján értékelt távközlési szolgáltatóktól eltérően a BT nem fizet további adót egy optikai szál üzembe helyezésekor. Úgy tűnik, hogy a rendszer hosszú távon minden esetben lényegesen szimmetrikus végeredményt szolgáltat, jóllehet különböző útvonalakon és kevésbé átláthatóan.

VI. JOGI MEGÁLLAPÍTÁS

Az állami támogatás vizsgálata az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése alapján

(120) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint „*a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja, vagy azzal fenyegeti a versenyt, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti versenyt.*” Következ-

zésképpen egy intézkedés akkor minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében, ha teljesíti a következő négy kritériumot:

— szelektív előnyben részesíti a kedvezményezette(ke)t

— az állam állami forrásból nyújtja

— torzítja, vagy azzal fenyegeti a versenyt

— valószínűleg érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

(121) Annak megállapítása érdekében, hogy a vagyonadónak a BT-re és a Kingstonra történő alkalmazása gazdasági előnyt jelentett-e a két vállalkozás számára, a Bizottság vizsgálatának kettős cél elérésére kell törekednie:

— Először is meg kell állapítania, hogy a vagyonadóra vonatkozó szabályokat helyesen alkalmazták-e a BT-re és a Kingstonra, és különösen azt, hogy az R&E módszer alkalmazása indokolt volt-e, és a módszert helyesen alkalmazták-e.

— Azt is meg kell vizsgálnia, hogy az R&E módszernek a BT-re és a Kingstonra történő alkalmazása jelent-e bármilyen előnyt a két vállalat számára a bérleti díj módszere alapján értékelt versenytársaikkal összehasonlítva.

6.1 *A vagyonadóra vonatkozó szabályoknak a BT-re és a Kingstonra történő helyes alkalmazása*

6.1.1 A BT-re és a Kingstonra alkalmazott módszer kiválasztása

(122) Először azt a kérdést vizsgálták meg, hogy helyénvaló volt-e az, hogy az Egyesült Királyság hatóságai az R&E módszert alkalmazták a BT-re és a Kingstonra a bérleti díj módszere helyett, amely általánosan alkalmazott módszernek tűnik a távközlési ágazatban. A kérdés az, hogy rendelkezésre állt-e elegendő, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték ahhoz, hogy a BT és a Kingston hálózatait az 1995–2000-es, a 2000–2005-ös és a 2005–2010-es időszakkal kapcsolatos, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték figyelembevételével értékeljék.

(123) A Bizottság az eljárás megindítására vonatkozó határozatában azt állította, hogy a BT kis- és nagykereskedelmi üzletága közötti belső elszámolási árak, valamint a BT-nek a saját infrastruktúrája bérbe adásáért fizetett bérleti díj alapul szolgálhatnak a bérleti díj módszerének alkalmazására. Azon harmadik felek közül, amelyek észrevételeket tettek a határozattal kapcsolatban, az Altnet Task Force sajátos forrásokat javasolt a bérleti díjra vonatkozó bizonyíték tekintetében, például a BT nagykereskedelmi vonalbérleti díjait vagy a megosztott előfizetői hurkok közzétett árait, amelyek felhasználhatóak a rézkábelek bérleti értékének megállapításához.

(124) Ezekkel kapcsolatban a BT és az Egyesült Királyság hatóságai kifejtették, hogy a bérleti díj módszere nem alkalmazható a BT és a Kingston vagyoneszközeinek értékeléséhez. Először is, az a bizonyíték, amelynek a felhasználását a Bizottság, illetve az Altnet javasolta, az első két értékelési időszakra (azaz az 1995–2000-esre és a 2000–2005-ösre) vonatkozóan nem állt rendelkezésre. Ez vonatkozik a megosztott előfizetői hurkok bérleti díjára, amelyet 2001. május 31-től alkalmaztak, illetve az szabályozói célú számviteli kimutatásokra, amelyek tükrözték a BT hozzáférési szolgáltatásaira vonatkozó transzferárakat. Ezenkívül, még ha rendelkezésre is álltak ezek az információk, például a legutolsó, 2005–2010-es értékelési időszakra vonatkozóan, nem voltak relevánsak, és azokat nem lehetett felhasználni a BT és a Kingston igen egyedi hálózatainak értékeléséhez. Például az Egyesült Királyság hatóságai kijelentették, hogy a nagykereskedelmi vonalbérleti díj és a megosztott előfizetői hurkok bérleti díja szolgáltatásért fizetendő díjnak minősül, és a vagyonadóval kapcsolatos esetjog értelmében nem tekinthető a BT hálózata adott részének értékeléséhez szükséges, bérleti díjra vonatkozó bizonyítéknak. Ezenkívül a tarifákat az OFCOM szabályozza, így azok nem „nyíltpiaci bérleti díjak". Ilyen módon az említett díjakat kevéssé lehet figyelembe venni az adóköteles érték bizonyítékaként. Ezen okok miatt nem áll rendelkezésre tényleges piaci alapú bizonyíték a BT, illetve a Kingston hálózatának hozzáférési részére vonatkozóan, ami hálózatuk egyedi jellegzetessége.

(125) Ezenkívül úgy tűnik, hogy ha rendelkezésre is áll más távközlési szolgáltatótól származó, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték, például optikai szálak tekintetében, az optikai szálak alkalmazásában azon szolgáltatók és a BT, illetve a Kingston között megmutatkozó különbség azt jelenti, hogy ez a bérleti díjra vonatkozó bizonyíték nem tekinthető teljesen meghatározónak az utóbbi vállalkozások vagyoneszközeinek értéke szempontjából. Az optikai szál bérleti díja, amelyre a Vtesse hivatkozott, a kisszámú jelentős, nagy volumenű fogyasztót kiszolgáló száloptikai távolsági hálózatokra vonatkozó piaci bizonyítékon alapul. A BT és a Kingston hálózata főleg helyi hozzáférési hálózat, amely a BT esetében több millió egyéni fogyasztót szolgál ki. Száloptikai hálózatuk főleg gerinchálózati funkciót tölt be, az előfizetői hurkokat kapcsolja össze. Hálózatuk emiatt egyedi és nem hasonlítható egyetlen egyesült királyságbeli hálózathoz sem, beleértve a nagy hálózatokat, például a Cable & Wireless hálózatát. Az igaz, hogy a BT hálózatának egyes részeit a BT felhasználhatja olyan szolgáltatások nyújtásához, amelyek versenyben állnak a Vtessével, de ezek fizikailag és funkcionális szempontból továbbra sem választhatók el a BT teljes hálózatától. Következésképpen a hálózat két típusa összességében nem ugyanazt a funkciót tölti be, és valószínűtlen, hogy megegyezne a bérleti értékük. Ezt a véleményt erősíti meg az OFCOM, amely rámutatott arra, hogy a száloptikai hálózat útvonal kilométerenkénti átlagértéke nagyon eltérő lehet azon hálózat jellemzőitől függően, amelyikhez tartozik, és hogy a BT maghálózatának struktúrája nagyon eltérhet a vállalati piacot kiszolgáló gerinchálózati szolgáltatóétól.

(126) Azt a lehetőséget, hogy bérleti díj módszerét alkalmazzák a BT, illetve a Kingston azon vagyoneszközeire, amelyek tekintetében rendelkezésre állhat bérleti díjra vonatkozó

bizonyíték, a többi vagyoneszközre pedig az R&E módszert, szintén elvetette a VOA. Ennek az az oka, hogy az R&E módszer csak a vagyoneszköz egészére alkalmazható, és nincs lehetőség az említett társaságok vagyoneszközeinek, például a száloptikai hálózatuk, részekre bontására, mivel a brit esetjog alapján a vagyoneszköz csak egészében értékelhető fel, mert ezek a részek szervesen kapcsolódnak a hálózat többi részéhez. ([37])

(127) A VOA független szakértői ezért azt a következtetést vonták le, hogy a bérleti díj módszere nem alkalmazható a BT-re és a Kingstonra. Azt a következtetést, miszerint az R&E módszer alkalmazása volt helyes, megerősítette az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság. ([38]) A Bizottság úgy véli, hogy nincs olyan vizsgálati bizonyíték, amely ennek az ellenkezőjét bizonyítaná. Következésképpen a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a vizsgált időszakokban a BT és a Kingston hálózatának értékeléséhez nem állt rendelkezésre elegendő, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték, és hogy ezért indokolt volt az R&E módszer alkalmazása a hálózatuk adóköteles értékének megállapítása céljából.

6.1.2 Az R&E módszer helyes alkalmazása a BT-re és a Kingstonra

(128) A következő kérdés az, hogy az R&E módszert helyesen alkalmazták-e a BT-re és a Kingstonra. Az Egyesült Királyság hatóságai által adott bőséges és a (74)–(93) preambulumbekezdésben ismertetett magyarázat alapján a Bizottságnak úgy tűnik, hogy a módszert az R&E módszerre vonatkozó általános szabályoknak megfelelően alkalmazták, amelyeket az üzleti vagyon R&E értékelési módszeréről szóló RICS Útmutató állapít meg. ([39]) A RICS Útmutatóban nincs kifejezetten szó az ötéves időszak folyamán várható bevételeknek és költségeknek a BT esetében történő alkalmazásáról. Az útmutató mindamellett hivatkozik a becsült jövőbeni jövedelmezőségre, amikor az AVD-kor előre jelezhető ciklikus gazdasági változások figyelembevételével mérlegeli a hipotetikus bérlő ajánlatát. Továbbá a bizonyos időszak folyamán várható bevételeken és költségeken alapuló módszert a gáz- és villamosenergia-szolgáltatók vagyona adóköteles értékének megállapítása során alkalmazták, így ez nem meghatározó a BT szempontjából. A BT esetében – tekintettel a fokozódó versenyre és a versenytársak hálózatának jelentős növekedésére, ami jellemző a távközlési ágazatra – az öt évre előre jelzett bevételek és költségek ésszerű módszer azon hipotetikus bérleti díj megállapítására, amelyet a bérlő – aki ésszerűen belátható ideig folyamatosan birtokolja az adott vagyoneszközt – kész lenne fizetni a BT hálózatáért. Ezzel szemben annak a piacnak a stabilitása, ahol a Kingston jelen van, amelyet a korlátozott verseny jellemez, igazolta, hogy az ötéves előrejelzést nem tartották szükségesnek.

(129) Konkrétan az 1995–2000-es időszakra vonatkozó megegyezés kérdésével kapcsolatban az Egyesült Királyság hatóságai részletes magyarázattal szolgáltak arra vonatkozóan, hogy a végleges adóköteles érték (Angliában 445 millió GBP, Walesben pedig 25 millió GBP) miért lett alacsonyabb, mint az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság által az 1998. március 19-i határozatában eredetileg megállapított adóköteles érték (Angliában 523 millió GBP, Walesben pedig 30 millió GBP). Ezek a magyarázatok, amelyeket a (88)–(92) preambulumbekezdés foglal össze, bizonyítják, hogy a BT hálózatának végleges alacsonyabb adóköteles értéke nem a VOA és a BT közötti tárgyalás eredménye volt, ahogy azt a Vtesse állítja, hanem a módosított és pontosabb adatok felhasználásának, amelyeket a BT az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság határozatát követően hozott nyilvánosságra, és amelyek az 1997-es értékelés idején nem álltak rendelkezésre, valamint az értékbecslési ügyekkel foglalkozó döntőbíróság határozatát követő precízebb értékelési módszerek alkalmazásának.

(130) Az eljárás megindítására vonatkozó határozatban felvetett kérdéssel kapcsolatban azt is meg kell jegyezni, hogy az R&E módszer alkalmazásakor az Egyesült Királyság hatóságai igenis figyelembe veszik a BT jövedelmezőségi szintjét. Ahogy azt a (93) preambulumbekezdés már ismertette, az R&E módszer szerinti értékelésnek az átlagos hatékonysági szint feltételezésén kell alapulnia, és az Egyesült Királyság hatóságai megállapították, hogy a BT megfelel ennek a követelménynek. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeket megfelelően figyelembe vették, mivel az ilyen kötelezettségekkel kapcsolatos költségek és bevételek is szerepelnek az átfogó értékelésben.

(131) A piaci részesedés alakulásán alapuló kiigazítási mechanizmus alkalmazásával kapcsolatban, amelyet a (96)–(99) preambulumbekezdés ismertet, és amely 2005-ben megszűnt, a kapott információk arra mutatnak, hogy ez egy ad-hoc jellegű kiigazítási mechanizmus volt. A Bizottság úgy értelmezi, hogy az LGFA 6. jegyzéke alapján a VOA-nak törvényi kötelezettsége, hogy módosítsa egy vállalkozás adóköteles értékét, ha a körülményekben lényeges változás (MCC) következik be, és hogy úgy vegye ezt figyelembe, mintha az a korábbi értékbecslési napon történt volna meg. Tekintettel a BT hálózatának méretére, valamint a távközlési piac helyzetére, a versengő hálózatok fokozódó kiépítésére, elfogadott, hogy a körülmények lényeges változása mindennapos, és ezért nehezen vehető figyelembe, különösen az R&E módszer alkalmazásával kapcsolatban. Ez a piaci részesedésen alapuló mechanizmus feltehetően figyelembe veszi a BT hálózatának fizikai bővítéseit (aminek következtében a BT piaci részesedésének növekednie kell) és a versenytársak hálózatainak kiépülését (aminek következtében a BT piaci részesedésének csökkennie kell). Ezért úgy tűnik, hogy ez a kiigazítási mechanizmus ésszerű módszer a körülmények lényeges változásának figyelembevételére, és alkalmazása a BT hálózatának és a távközlési piacok jellegzetességeivel igazolható.

(132) A kiigazítási mechanizmus alkalmazása oda vezetett, hogy a BT adóköteles értékei ingadoztak. Például 1999-ben, az 1995–2000-es időszak utolsó évében a BT angliai és walesi adóköteles értéke 366 millió GBP volt. 2000-ben, a 2000–2005-ös időszak első évében pedig 493 millió GBP. Ez az

([37]) Lásd az Egyesült Királyság hatóságai által adott magyarázatok kifejtését a (70)–(72) preambulumbekezdésben.

([38]) *British Telecommunications PLC kontra Central Valuation Officer*, 1998. március 19.

([39]) Lásd: 21. lábjegyzet.

ingadozás a vagyonadó sajátosságaival és az egyesült királyságbeli távközlési ágazat gazdasági helyzetével magyarázható. ([40])

(133) Először arra kell emlékeztetni, hogy a törvényi előírások értelmében az 1995-ös értékbecslés vonatkozásában a BT hálózatának értéket az 1995. április 1-jei fizikai állapotának megfelelően állapították meg, azt feltételezték azonban, hogy az 1993. április 1-jei gazdasági helyzetben is ebben az állapotban volt. Ezenkívül úgy tekintették, hogy a körülményekben is 1993. április 1-jén következett be lényeges változás. A 2000-es értékbecsléskor ugyanezt a gyakorlatot követték, de azt a feltevést vették tekintetbe, miszerint a vagyoneszközt az 1998. április 1-jei gazdasági helyzetnek megfelelően adták bérbe. Ez a Kingston esetében is így van.

(134) Ez azt jelenti, hogy az 1999-es adóköteles érték az 1999-es fizikai állapotnak, de az 1993-as gazdasági helyzetnek – azaz az 1993. évi árszintnek és a távközlési piac 1993-as nagyságának – megfelelő vagyoneszköz értékével egyezik meg. A következő évben, azaz 2000-ben azonban az adóköteles értéket az 1998-as gazdasági helyzet, árszintek és a távközlési piac akkori nagysága figyelembevételével számították ki. A 2004-es adóköteles értéket is az 1998-as piac gazdasági helyzete alapján állapították meg, míg a 2005-ös értékbecslés a 2003-as piaci helyzetet vette alapul. ([41])

(135) Az Egyesült Királyság hatóságai rámutattak arra, hogy a távközlési ágazat gazdasági helyzete lényegesen eltérő volt 1993-ban, 1998-ban és 2003-ban. Először is, a távközlési piac jelentős fejlődésen ment keresztül 1993 és 1998 között, illetve 1998 és 2003 között. Így a BT fizikai hálózatát 2000-ben egy olyan piacon vizsgálták, amely nagyobb volt annál, amelyben a BT fizikai hálózatát 1999-ben vizsgálták. Ez szükségképpen azt jelentette, hogy a 2000-es adóköteles értéke nagy valószínűséggel nagyobb, mint az 1999-es. Ezenkívül 1993-ban a távközlési ágazatban példátlan verseny indult meg és ez jelentősen kihathatott a BT kereskedelmi pozíciójára. Ezt az a tény igazolja, hogy ebben az időszakban a BT piaci részesedése 87 %-ról 70 % alá csökkent. Ez a számítás csökkentette a BT adóköteles értékét ezen időszak minden egyes évében. Ezzel szemben 1998-ban kisebb verseny volt várható, amit igazolt is a BT viszonylag stabil, 70 % körüli piaci részesedése a 2000–2005-ös időszakban. Valószínűsíthető volt, hogy ez a várakozás növekedést fog eredményezni a BT ezen időszakban történő értékbecslése tekintetében.

([40]) A bérleti díj módszere alapján értékelt távközlési szolgáltatók adóköteles értékei nem mutatnak ilyen ingadozásokat. Ki kell jelenteni azonban, hogy bármilyen összehasonlítás félrevezető lehet, mivel hálózataik gyorsan terjeszkednek, míg a BT és a Kingston hálózatai viszonylag változatlanok. Mindenesetre azon távközlési szolgáltatók adóköteles értékei is jelentősen csökkentek, ahogy azt a (173) preambulumbekezdés kifejti.

([41]) Ez megmagyarázza, hogy a VOA – a BT által felhozott érveléssel szemben – miért nem fogadja el, hogy a BT 2003-as és 2004-es adóköteles értékét befolyásolja a mobiltelefon-szolgáltatások növekvő népszerűsége. A VOA úgy véli, hogy ez egy gazdasági változás, amely a 2000–2005-ös jegyzék ideje alatt ment végbe, és nem tekinthető a körülmények lényeges változásának, amit az 1998-as gazdasági környezetben végbement változásként kellene figyelembe venni. Ehhez hasonlóan a VOA úgy gondolja, hogy nem lenne helyes figyelembe venni az 1998-ban még nem jelzett, az internet-hozzáférésből származó későbbi többletkereslet ellenkező, az adóköteles értéket növelő hatást. Mindkét gazdasági jelenség csak 2005–2010-es jegyzék kidolgozása kapcsán vehető figyelembe.

(136) Továbbá a BT és a Kingston hálózatainak legértékesebb részeit a helyi hozzáférési hálózatok alkotják, amelyeknek az értéke jelentős mértékben megnőtt a szélessávú DSL technológia felhasználásával. Ez a fejlemény, amely 1993-ban még nem volt teljesen előrelátható, növelte a BT és a Kingston hálózatainak értékét, és magyarázatul szolgálhat arra, hogy 2000-ben és 2005-ben miért növekedett meg a hálózatok értéke.

(137) Ezenkívül a Bizottság megjegyzi, hogy az a tény, hogy csak fizikai változások vehetők figyelembe az AVD-nek megfelelő gazdasági környezetben, megmagyarázhatja azt, hogy miért csökkent a BT adóköteles értéke az 1995–2000-es és a 2000–2005-ös vagyonértékelési jegyzék idején annak ellenére, hogy bevétele és nyeresége változatlan volt, vagy növekedett. Valóban az olyan tényezőket, mint a piac növekedése, az árszintek emelkedése, a technológiai változások, illetve a kereslet szerkezetében bekövetkező változások, amelyek kedvező hatást gyakorolhatnak a BT eredményeire, a VOA nem vehet figyelembe a vagyonértékelési jegyzékek éves módosításainak elvégzésekor.

(138) Végezetül a Bizottság megjegyzi, hogy az új éves kiigazítási rendszer, amelyet a 2005–2010-es időszakra fognak alkalmazni, már nem a piaci részesedés alakulásán alapul, hanem a teljes éves R&E értékelés alkalmazásából fog állni. Az Egyesült Királyság hatóságai jelezték, hogy ez a rendszer teljes mértékben tükrözni fogja az összes fizikai változást, beleértve az újonnan üzembe helyezett optikai szálakat. Mivel azonban a kiigazítási rendszer még nem nyerte el a végleges formáját, a Bizottságnak eddig még nem volt lehetősége tanulmányozni azt, és ezért az e határozat cikkeiben szereplő végleges következtetése az 1995–2005-ös időszakra korlátozódik.

(139) A bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Egyesült Királyság hatóságai a megfelelő értékelési módszert alkalmazták a BT-re és a Kingstonra, és hogy az R&E módszer alkalmazásával kapcsolatos általános elveket betartották a módszernek a BT-re és a Kingstonra történő alkalmazásakor.

6.2 *Jár-e az R&E módszer bármilyen előnnyel a bérleti díj módszeréhez viszonyítva?*

6.2.1 Eredményezi-e az R&E módszer a BT és a Kingston hálózatainak általános alulértékelését?

(140) A következő vizsgálandó kérdés, hogy az R&E módszernek a BT-re és a Kingstonra történő alkalmazása jár-e bármilyen előnnyel a két társaság számára a bérleti díj módszere alapján értékelt versenytársakhoz viszonyítva. A kérdés az, hogy ez az eltérő elbánás vezethet-e más eredményhez, mint amelyet akkor kapnánk, ha az említett társaság

értékelését ugyanazon módszer alkalmazásával értékelnék. Az Egyesült Királyság hatóságainak észrevételeivel megegyezően a Bizottságnak az a véleménye, hogy a BT és a Kingston előnye a következőképpen mutatható ki:

(a) annak bebizonyításával, hogy a bérleti díj módszerét lehetséges a BT-re és a Kingstonra alkalmazni, és az magasabb adóköteles értéket eredményezne, mint az R&E módszer, vagy

(b) annak bebizonyításával, hogy az R&E módszert lehetséges a többi távközlési szolgáltatóra alkalmazni, és az szisztematikusan alacsonyabb adóköteles értéket eredményezne, mint a bérleti díj módszere, vagy

(c) egyéb helyes és releváns összehasonlításokat felhasználva annak bebizonyításával, hogy a bérleti díj módszere alapján értékelt távközlési szolgáltatókat nagyobb adó terheli, mint a BT-t és a Kingstont.

(141) Ha az a) pont szerinti okfejtést követve bizonyítható a BT és a Kingston előnye, feltételezhető, hogy a bérleti díj módszere alkalmazható a BT-re és a Kingstonra. A (124)–(127) preambulumbekezdésben kifejtett okok miatt nem áll rendelkezésre elegendő, bérleti díjra vonatkozó bizonyíték a vagyoneszközeik adóköteles értékének megállapításához. Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy nem erősíthető meg az, hogy a BT és a Kingston adóköteles értéke nagyobb lett volna, ha a bérleti díj módszerét alkalmazták volna rájuk.

(142) A BT és a Kingston előnyének a b) pont szerinti okfejtés alapján történő bizonyítása magában foglalná az R&E módszernek a bérleti díj módszere alapján értékelt távközlési szolgáltatók reprezentatív mintájára történő alkalmazását. A Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy saját maga végezze el ezeket az értékeléseket. A VOA is érthetővé tette, hogy a társaságok üzleti tervének ismerete nélkül nem tudja elvégezni ezeket az értékeléseket az R&E módszer alapján. Azt is megjegyezte, hogy a harmadik felek közül egyik sem nyújtott be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az R&E módszer alkalmazása következtében a vagyoneszközeik értékét kevesebbre becsülnék: az UKCTA a beadványában jelezte, hogy nem tudja kiszámítani, hogy tagjainak mennyi adót kellett volna fizetni az R&E módszer alapján.

(143) Ezen szempontok alapján a Bizottságnak azt a következtetést kell levonnia, hogy a b) pontban szereplő módszer nem alkalmazható a BT és a Kingston esetleges előnyének bizonyítására.

(144) A c) pontban javasolt módszer azt jelentené, hogy releváns összehasonlítások alkalmazásával állapítják meg, hogy a BT és a Kingston esetében a ténylegesnél alacsonyabb adót határoztak meg az R&E módszer alapján. Ezt a módszert a Bizottság javasolta az eljárás megindítására vonatkozó határozatban: az akkor rendelkezésre álló információk szerint a BT a bevétele 2 %-ának megfelelő összegű vagyonadót fizetett, míg a Vtesse kétszer-háromszor annyit.

(145) A helyi adó/bevétel arány felhasználásával és alkalmazásával kapcsolatos előzetes megjegyzésként a Bizottság megjegyzi, hogy a Vtesse észrevételei szerint a távközlési szolgáltatók bevételét ki kell igazítani, annak érdekében, hogy közvetlenül össze lehessen vetni a BT és a többi távközlési szolgáltató helyi adó/bevétel arányait. A Vtesse azt állítja, hogy a szolgáltatók többsége jelentős díjakat fizet a BT-nek a forgalomszolgáltatásért és -végződtetésért, és hogy ezek a díjak nem kapcsolódnak a szolgáltatók adóköteles értékéhez, és ezért nem használhatók fel az adóterhek összehasonlítása során.

(146) Ez az érvelés elfogadhatatlan. Az összehasonlítandó arányoknak a helyi adó és a bruttó bevétel vagy a helyi adó és a nettó bevétel közötti összefüggést kell kifejezniük. A Vtesse által javasolt „köztes" megközelítés, amelynek a lényege abban áll, hogy bizonyos meghatározott költségeket, például az összekapcsolási díjakat, levonják, míg más költségeket nem, helytelennek tűnik. Először is, helytelen a Vtesse azon állítása, miszerint a forgalomszolgáltatásért és -végződtetésért járó díjak nincsenek összefüggésben az érintett szolgáltató adóköteles eszközeivel: éppen ellenkezőleg, ezek a díjak a hálózatukon átmenő forgalom bizonyos részének kezdeményezéséhez és végződtetéséhez szükségesek, és ezért közvetlenül kapcsolódnak a hálózatok üzemeltetéséhez. Másodsorban, az említett díjak közvetlen hatást gyakorolnak arra a hipotetikus bérleti díjra, amelyet a vélelmezett bérlő hajlandó lenne fizetni az érintett hálózatért, mivel ezek a díjak a hálózat használatával kapcsolatos költségek részét képezik. Végezetül az említett összekapcsolási díjak a BT bevételének is jelentős részét teszik ki, következésképpen egyértelműen növelik a BT adóköteles értékét. Mivel a díjak befolyásolják a hipotetikus bérleti díjat és az összes érintett távközlési szolgáltató adóköteles értékét, nem indokolható, hogy azokat a helyi adó/bevétel arányok megfelelő összehasonlításakor levonják a távközlési szolgáltató által termelt bevételből.

(147) A helyi adó/bevétel arány alkalmazhatóságának kérdésével kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy a VOA és az OFCOM véleménye szerint a helyi adó/bevétel arány alkalmazása nem megfelelő a különböző szolgáltatók adóterhének megállapításához. Az észrevételeik és az ellenvetéseik figyelembevételével a Bizottság egyet tud érteni abban, hogy ez az arány nem tekinthető megfelelő eszköznek a helyiadó-rendszer helyességének vizsgálatához, mert a helyi adó a vagyon értéke, nem pedig a bevétel vagy a hozzáadott érték után fizetendő adó ([42]). Különösen az OFCOM érvelt azzal, hogy ez az arány a szolgáltatók által hasonló adóköteles eszközök segítségével a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások értékének, valamint az eszközkihasználás hatékonyságának megfelelően fog változni. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy ez az arány a legfeljebb egy mutatónak tekinthető, és az alapján nem vonható le határozott következtetés.

([42]) Ez elegendő a Gamma Telecom által az észrevételeiben tett állítás megcáfolásához, miszerint az iparűzési adóterhet a BT és a versenytársai helyi adó/hozzáadott érték arányának összehasonlítása alapján kell megállapítani.

(148) Ezenkívül, még ha figyelembe is veszik ezt az arányt, abból semmilyen hasznos következtetés nem vonható le. Az OFCOM által tizenkét távközlési szolgáltatóval kapcsolatban szolgáltatott számadatok szerint a helyi adó/bevétel arány a Your Communication 0,59 %-ától a Fibernet 2,32 %-áig terjed, miközben ez az arány a BT esetében 1,28 %, a Kingston esetében pedig 0,92 %. Ebből úgy tűnik, hogy a BT és a Kingston sem fizet lényegesen kevesebb iparűzési adót a bevételéből, mint a távközlési szolgáltatók többsége. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban meg kell jegyezni továbbá, hogy van bizonyos ellentmondás abban, ahogyan a Vtesse számítja a helyi adó/bevétel arányt. A Vtesse azt állítja, hogy 2004 vonatkozásában ez az arány 13,46 % volt. Ez a számadat a 429 000 GBP adóköteles értéken (amely 195 624 GBP helyi adót von maga után) és 1 453 146 GBP „rendszeres bevételen" alapul. Az Egyesült Királyság hatóságai szerint azonban a Vtesse 2004-es adóköteles értékét később 145 000 GBP-re csökkentették (amely 66 120 GBP helyi adót von maga után), mivel úgy tűnt, hogy valójában nem használta a 284 000 GBP értékű hounslow-i ingatlant. Továbbá a Vtesse 2004. december 31-én záruló évre vonatkozó jelentéséből és pénzügyi kimutatásaiból úgy tűnik, hogy a 2004-es összforgalma 4 744 228 GBP olt. Az összforgalom alapján, amelyet az OFCOM a többi távközlési szolgáltató esetében az összevetéshez használt, a Vtesse helyi adó/forgalom aránya 2004-ben 1,4 %-ra csökken, illetve 2,2 %-ra, ha beszámítjuk a Vtesse által a külön felértékelt irodaépületek után fizetett helyi adókat is. Ezek a számadatok inkább összhangban vannak az OFCOM következtetéseivel, amely megállapította, hogy a Vtesse 2003-ban a bevételének 2,1 %-át fizette be helyi adóban. Ezen adatok alapján nincs nyilvánvaló különbség a BT-re és a Vtessére háruló adó tekintetében.

(149) Az OFCOM és az Egyesült Királyság hatóságai más módszereket javasoltak a különböző távközlési szolgáltatókra kivetett adóteher összevetésére. Az OFCOM azt javasolta, hogy össze kellene hasonlítani a BT, a Kingston, az NTL és a Telewest adóköteles érték/csatlakozás arányát. Ez az arány nagyon hasonló a négy vállalkozás esetében. Jobban mondva a Kingstont egy kissé magasabbra értékelték, mint a többi szolgáltatót, ami azzal magyarázható, hogy – mivel a mérete lényegesen kisebb – a méretgazdaságossági szempontból különbözhet a többiektől. Az OFCOM által javasolt összehasonlítás – tekintettel a négy vállalkozás közötti hasonlóságokra – annál inkább megfelelő, mivel a helyi hozzáférési hálózati szolgáltatások üzleti tevékenységük fontos részét teszik ki. Mindamellett igaz az, hogy az NTL-t és a Telewestet a vállalkozó szempontjain alapuló módszer szerint értékelik. Ezért ez az arány nem egyértelműen megfelelő a bérleti díj módszere és az R&E módszer alapján elvégzett értékelések közötti eltérés vizsgálatához. Mindazonáltal bizonyítja azt, hogy a különböző módszerek használata, valamint a BT-nek és a Kingstonnak a Vtesséhez viszonyítva inkább hasonlóbb társaságokkal való összevetése hasonló eredményekhez vetet, ami a VOA megállapítását tűnik megerősíteni, miszerint elvileg minden értékelési módszernek ugyanarra az eredményre kell vezetnie.

(150) Ami az Egyesült Királyság hatóságait illeti, jelezték, hogy az OFCOM adatai szerint a 2000-es jegyzék utolsó évében a BT a vezetékes távközlési ágazat teljes adóköteles értékének körülbelül 70 %-át, a vezetékes vonali hívásokból és hozzáférés biztosításából származó bevételeknek pedig hozzávetőleg a 71,6 %-át képviselte. ([43]) A Bizottság egyet tud érteni abban, hogy a BT, illetve az összes Altnet szolgáltató összevetése helyesebb következtetésekre vezethet, mint ha a BT-t külön-külön hasonlítjuk össze a kisebb szolgáltatókkal, például a Vtessével. Ennek alapján úgy tűnik, hogy a BT a vezetékes távközlési ágazat teljes adóköteles értékének a vezetékes távközlési piaci részesedéséhez nagyon hasonló arányát fizeti be. Emlékeztetni kell azonban arra, hogy ez ismét a helyi adók és a bevétel összehasonlítását jelenti, amely kevésbé meghatározó és legfeljebb egy mutatónak tekinthető.

(151) Meg kell jegyezni, hogy a BT-nek a hívásokból és a hozzáférés biztosításából származó teljes bevételből való piaci részesedése helyett a Vtesse azt ajánlja, hogy a BT hozzáférés biztosításából származó bevételekből való piaci részesedését vegyék figyelembe. Ezen a piacon a BT 80 % fölötti részesedéssel rendelkezik. A Vtesse szerint ez újabb bizonyítéknak tekinthető arra, hogy a BT vagyona alulértékelt, mivel a BT a vezetékes távközlési ágazat teljes adóköteles értékének csak körülbelül 70 %-át képviseli. A Bizottság nem tudja elfogadni ezt az érvelést. Először is, a BT-nek a hívásokból és a hozzáférés biztosításából származó teljes bevételből való piaci részesedése megfelelőbb viszonyítási alapnak tűnik az iparűzési adóteher megállapításához: hívásokból származó bevételek nagyobb részt tesznek ki a BT teljes bevételében, mint a hozzáférés biztosításából származó bevételek. ([44]) Ezért a hívásokból származó bevételek igen jelentősen befolyásolják a hipotetikus bérleti díjat és a BT hálózatának adóköteles értékét, és azokat figyelembe kell venni a bevétel és az adóköteles érték összehasonlításakor. Másodszor, még akkor is, ha csak a BT hozzáférés biztosításából származó bevételekből való részesedését használjuk fel, e részesedés (80 %) és a BT-nek a vezetékes távközlési ágazat teljes adóköteles értékéből való részesedése (70 %) között különbség egy meghatározott időpontban nem olyan mértékű, hogy az megkérdőjelezhetné a BT adóköteles értékének szintjét, különös tekintettel a helyi adók és a bevétel közötti bármilyen összehasonlítás korlátozott értékét.

(152) A Vtesse egy másik módszert javasol a BT előnyének bizonyítására. Ennek az a lényege, hogy rámutat a BT hálózata különböző alkotóelemeinek (pl. optikai szálak, csatlakozások, épületek) egységenkénti adóköteles értékei és a többi távközlési szolgáltató adóköteles értékei közötti állítólagos eltérésre. Ennek alapján a Vtesse azt a következtetést vonta le, hogy az R&E módszer alkalmazásával a BT vagyonának értékét kevesebbre becsülték, mint amennyi a bérleti módszer alapján lett volna. A Vtesse rámutat arra például, hogy a BT épületeinek négyzetméterenkénti értékét 34 GBP-ben állapították meg, míg más szolgáltatók esetében ugyanez 115 GBP, az optikai szál értéke a BT esetében kilométerenként 74 GBP, más szolgáltatóknál az optikai szálpár 1 000/1 200 GBP, évente csatlakozásonként 19 GBP a BT esetében, összehasonlítva az átengedett előfizetői hurkokért a szolgáltatók által ténylegesen fizetett 122 GBP-s éves díjjal.

([43]) A következő weboldalon érhető el: http://www.ofcom.org.uk/research/cm/nov05/

([44]) 2004-ben a hívásokból származó bevételek a BT hívásokból és hozzáférés biztosításából származó bevételeinek 59,5 %-át tették ki.

(153) Ez a megközelítés több ok miatt nem megfelelő. Először is az Egyesült Királyság hatóságai meggyőzően érveltek amellett, hogy ezek a számadatok, amennyiben helyesek, nem hasonlíthatóak össze közvetlenül. A (125) preambulumbekezdésben már megállapított okok miatt, a BT és a Kingston száloptikai hálózatai más jellegűek és nem hasonlíthatóak össze a többi szolgáltatóéval. Ezért nem lehet a többi szolgáltató száloptikai hálózatával kapcsolatos, bérleti díjra vonatkozó bizonyítékokat a BT-re vagy a Kingstonra alkalmazni. Mindenesetre a Vtesse számításai és összehasonlításai tévesek.

(154) Először is, a megfelelő összehasonlítás érdekében csak a BT üzembe helyezett optikai szálait kellene figyelembe venni, mivel csak azok után számítanak fel adót. Ennél is lényegesebb, hogy a Vtesse a BT optikai szál kilométerenkénti átlagos adóköteles értékét vetette össze az útvonalankénti optikai szálpár bérleti értékével. Valójában egy optikai szál bérleti értéke, ahogy azt a VOA alkalmazta, az útvonalankénti optikai szálak számának megfelelően fog változni. Útvonalanként minél több az optikai szál, annál alacsonyabb lesz a bérleti értékük. ([45]) Ilyen formán a 2005-től alkalmazott, az üzembe helyezett optikai szál bérleti díja alapján úgy tűnik, hogy két optikai szál (azaz egy optikai szálpár útvonal kilométerenkénti bérleti értéke a 3 000 kilométernél hosszabb hálózatok esetében ([46]) 450 GBP lesz ([47]). Három optikai szál útvonal-kilométerenkénti bérleti értéke 540 GBP, azaz optikai szálanként 180 GBP ([48]). A táblázat alsó részében 48 optikai szál útvonal-kilométerenkénti bérleti értéke 1 728 GBP, azaz optikai szálanként 36 GBP. ([49]) A VOA azt állítja, hogy ezek az értékek piaci alapúak. ([50])

(155) Egyértelmű, hogy a BT maghálózata útvonalanként átlagosan egy tucat üzembe helyezett optikai szállal rendelkezik. Ez azt jelenti, hogy a BT optikai szálának kilométerenkénti adóköteles értékét a VOA által használt értékbecslési jegyzék alsó részével kellene összehasonlítani. Ez alapján úgy tűnik, hogy a Vtesse állításával ellentétben a BT optikai szálának kilométerenkénti adóköteles értéke és VOA által használt bérleti értékek összehasonlítása nem mutat ki semmilyen jelentős eltérést, illetve nem utal a BT hálózatának alulértékeltségére.

(156) Az előfizetői hurok átengedésének díja és a BT csatlakozásonkénti adóköteles értéke közötti összehasonlítással kapcsolatban először is azt jegyezték meg, hogy az Egyesült Királyság hatóságai szerint az előfizetői hurok átengedésének díja nem egyezik meg az adóköteles eszköz bérleti díjával, mivel a tarifa jelentős része a rendszer költségeihez és karbantartási költségekhez, a számlázáshoz, valamint a BT nem adóköteles berendezéseinek és gépeinek használati költségéhez kapcsolódik. Ezért közvetlenül nem hasonlítható össze az adóköteles érték jogi meghatározásával. Másodsorban, az Egyesült Királyság hatóságai megemlítették, hogy az előfizetői hurkok értéke alapjában véve magas lesz, bizonyos esetekben alacsony, máskor pedig egyenesen negatív. Másrészről az OFCOM szerint az előfizetői hurok átengedési szolgáltatások biztosítása a szélessávú szolgáltatásokkal kapcsolatos verseny ösztönzésére irányul. ([51]) Az előfizetői hurok átengedését ezért a szélessávú szolgáltatások iránti kereslet is befolyásolja, és a BT előfizetői hurkainak nagy részénél, amelyek csak a telefonáláshoz szükségesek, nincs igény a szélessávú szolgáltatások iránt. Következésképpen az előfizetői hurok átengedésének díja nem tükrözi a BT valamennyi csatlakozásának átlagértékét, és semmiféle következtetés nem vonható le a BT csatlakozásonkénti adóköteles értéke és az előfizetői hurok átengedésének díja közötti összehasonlításból. Az OFCOM által az eljárás megindítására vonatkozó határozattal kapcsolatos észrevételeiben feltártak szerint ez az arány szinte azonos a BT, az NTL és a Telewest esetében annak ellenére, a két utóbbi vállalkozásra eltérő értékelési módszert alkalmaztak. A fentiekben kifejtett okok miatt az NTL-re és a Telewestre vonatkozó arány megfelelőbb viszonyítási alapnak tűnik, mint a Vtesse által felhozott, az előfizetői hurok átengedésének díjai, és ezen arányok összevetése nem mutat semmilyen eltérést a két szolgáltató között. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a VOA az általa végzett értékelés keretében figyelembe veszi az egy megosztott előfizetői hurokra jutó, 15–20 GBP közötti adóköteles érték alkalmazását, ([52]) ami szintén összhangban van a BT csatlakozásonkénti adóköteles értékének megállapításával.

(157) Az épületek négyzetméterenkénti adóköteles értéke terén meglévő állítólagos különbséggel kapcsolatban a Bizottság először is megjegyzi, hogy a Telereal ügylete alapján a helyes számadat ([53]) nem a négyzetméterenkénti 35 GBP, ahogy azt a Vtesse állította, hanem –a Vtesse számítási módszeréhez hasonló módszer alkalmazásával – a négyzetméterenkénti 51 GBP. Ezenkívül a Vtesse ezt a számadatot a többi távközlési szolgáltatóra vonatkozó, állítólagos négyzetméterenkénti 115 GBP-vel vetette össze. Az adat alapja és összehasonlíthatósága nem egyértelmű, és nem tükrözi azokat az eltéréseket, amelyek a távközlési szolgáltatók földrajzi elhelyezkedéséből származhatnak. Az Egyesült Királyság hatóságai rámutattak arra, hogy a BT ingatlanállománya az Egyesült Királyság egészére kiterjed, beleértve a legrosszabb helyzetben lévő és legelszigeteltebb térségeket, ami csökkenti a vagyonának az átlagos bérleti értékét.

([45]) Ez azt az általános elvet tükrözi, hogy egy teljes egészében kibérelt nagy épület négyzetkilométerenkénti bérleti díja kevesebb, mint egy kisebb épületé. Az OFCOM az észrevételeiben megerősítette, hogy a rendelkezésre álló információk alapján az optikai szálak bérleti ára alacsonyabb, ha több optikai szálat bérelnek.

([46]) A fentiekben kifejtettek szerint a 3 000 km-nél hosszabb hálózatok 10 %-os csökkentésben részesülnek, ami piaci bizonyítékokon alapul. A nagysága miatt ez tekinthető a helyes viszonyítási alapnak a BT hálózatával való összehasonlításhoz.

([47]) 500 GBP London térségében.

([48]) 720 GBP, illetve 240 GBP London térségében.

([49]) 2 256 GBP, illetve 47 GBP London térségében.

([50]) A Bizottság úgy értelmezi, hogy a VOA-nak nincs közvetlen bizonyítéka 12 optikai szálnál többre, és ezért a táblázat felső része a nem aktivált költségeken alapul, azaz azon a feltevésen, hogy egy szolgáltató a 13 vagy annál több optikai szállal rendelkező hálózat bérleti díjára vonatkozó ajánlatát legfeljebb a hálózat kiépítésének nem aktivált költségeivel megegyező összegben szabná meg.

([51]) Az OFCOM konzultációs anyaga, „Local loop unbundling: setting the fully unbundled rental charge ceiling and minor amendment to SMP conditions”, 2005. szeptember 7.

([52]) Beadványában a GVA Grimley megemlítette, hogy a VOA-nak az volt az álláspontja, hogy egy megosztott rézvezetékpárnak körülbelül 50 GBP volt az adóköteles értéke. Valójában akkor és a vizsgálat nagyon kezdeti szakaszában a VOA azt állította, hogy ez az adóköteles érték 12 és 50 GBP között lehetett.

([53]) Lásd: (36) preambulumbekezdés.

(158) Még fontosabb emlékeztetni arra, hogy a BT általános célokat szolgáló, a hálózathoz nem kapcsolódó épületeinek, például az irodaépületeknek, raktáraknak, az értékét helyileg és külön állapítják meg a bérleti díj módszere alapján. Adóköteles értékük 2000-ben 180 millió GBP volt. Az üzemeltetéssel kapcsolatos és a speciális épületeket, például a telefonközpontokat, a BT hálózata részének tekintik, és azokat az R&E módszer alkalmazásával központilag a VOA értékeli. A BT által az ügyletet követően a Telerealnak fizetett bérleti díj 280 millió GBP volt. A BT épületeinek teljes adóköteles értéke magában foglalja a BT külön értékelt épületeinek adóköteles értékét, ami 2000-ben körülbelül 180 millió GBP volt, és a hálózatának általános értékelésébe bevont épületek adóköteles értékét is, amelyet nem lehet konkrétan meghatározni, de amely a BT egyesült királyságbeli hálózata 560 millió GBP-s adóköteles értékének jelentős részét teszi ki. Ezek a számadatok nem mutatnak arra, hogy lényeges eltérés lenne a BT épületeinek tényleges piaci értéke, amely a Telereal-ügyletben tükröződött, ([54]) és azoknak a VOA által kiszámított adóköteles értéke között. ([55]) Következésképpen ezek az adatok nem bizonyítják azt, hogy ezt az adóköteles értéket a ténylegesnél alacsonyabb szinten állapították meg.

(159) A Vtesse a Teleral érvelése alapján előterjesztett egy másodlagos érvelést. A Vtesse azt állítja, hogy a BT által az épületeiért a Telerealnak fizetett bérleti díj a 2001-es adóköteles értékének hozzávetőleg 50 %-át teszi ki, annak ellenére, hogy az adóköteles érték nagy részét főleg a hálózatának és nem az épületeinek kell tulajdonítani. Ebből kiindulva a Vtesse azt a következtetést vonja le, hogy a BT hálózata nyilvánvalóan alulértékelt. Ez az érvelés azonban nem a megfelelő épületek figyelembevételén alapul, mert a Telereal-ügyletben érintett vagyon egy részét azok az épületek alkotják, amelyeket külön 180 millió GBP-re értékeltek. Az ügylet idején a BT teljes, az Egyesült Királyság egészére vonatkozó adóköteles értéke a hálózat és a kapcsolódó ingatlanok esetében 560 millió GBP volt, ehhez jött hozzá a külön értékelt épületekre megállapított 180 millió GBP, azaz összesen 740 millió GBP. A BT által a Telerealnak fizetett 280 millió GBP összegű bérleti díj a teljes adóköteles érték 38 %-át teszi ki. E számadat alapján semmilyen hasznos következtetés nem vonható le.

(160) Mindenesetre egy olyan módszer, amely elkülöníti a BT vagyonának részeit, és azokat egymástól külön értékeli, megkérdőjelezhetőnek tűnik. Ahogy azt a brit esetjog alátámasztja, a VOA-nak a távközlési szolgáltatók vagyonának egészét kell értékelnie. Ez a szabály megkülönböztetés nélkül minden szolgáltatóra vonatkozik. Mindenféle vagyonértékelés elválaszthatatlan jellemzője, hogy a teljes vagyon piaci bérleti díja rendszerint különbözik a vagyonrészek piaci bérleti díjainak összegétől: gyakran alacsonyabb, ([56]) de bizonyos körülmények között magasabb is lehet. Ezért valószínű, hogy ha BT ingatlanállományának piaci bérleti díját külön vesszük, az eltér a BT vagyonán belüli értékétől.

([54]) A Telereal-ügylet a BT majdnem teljes ingatlanállományát érintette: a 6 700 ingatlanból csak 220 maradt a BT tulajdonában.

([55]) Azt is figyelembe kell venni, hogy egy ingatlan tényleges bérleti értéke nem feltétlenül tekinthető azonosnak a hipotetikus adóköteles értékével.

([56]) A piaci bizonyíték rendszerint azt tükrözi, hogy minél nagyobb az ingatlan, annál kisebb az egységár. A VOA figyelembe veszi ezt az alapelvet, mivel a piaci bizonyíték alapján 10 % engedményt ad a 3 000 kilométernél hosszabb hálózatok számára.

(161) Ennélfogva nincs egyértelmű bizonyíték arra, hogy az R&E módszer általánosságban alacsonyabb adóköteles értéket eredményezne, mint a bérleti díj módszere, illetve hogy a VOA az R&E módszernek a BT-re a Kingstonra történő alkalmazásakor hibázott és a vagyonuk adóköteles értékét alulértékelte.

6.2.2 Jár-e előnnyel az R&E módszer alkalmazása a marginális adó tekintetében?

(162) Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a marginális adózás, azaz az újonnan üzembe helyezett optikai szálak utáni adózás, kérdése csak a BT értékbecslése szempontjából meghatározó, de a Kingston tekintetében nem. A (22) preambulumbekezdésben megállapítottak szerint a Kingstonnak van egy leányvállalata, a Torch Communications Ltd, amely a Kingston helyi hozzáférési hálózatán kívül üzemeltett egy száloptikai gerinchálózatot, és amelyet a bérleti díj módszere alapján értékeltek. Ennek következtében a Torch Communications Ltd-re teljes összegű adót vetettek ki az újonnan üzembe helyezett optikai szálak után. Az R&E módszert csak a Kingston hálózatának e részére alkalmazták, amely alapvetően helyi hozzáférési hálózat. A korábban már kifejtettek szerint, ([57]) vagyonára nem vonatkozik kiigazítási mechanizmus. Ez azt tükrözi, hogy az Egyesült Királyság hatóságai szerint egyetlen versenytárs sem épített ki hálózatot a Kingston upon Hull konurbációban, és a Kingston már közel 100 %-os hálózati lefedettséggel rendelkezett a térségben, így nem bővítette a hálózatát. Ezért nem merült fel a körülmények lényeges változásával kapcsolatos állítás, ami jelentősen megváltoztathatta volna a Kingston hálózatának adóköteles értékét. A Bizottság elfogadja ezt az érvelést, és megjegyzi, hogy egyetlen harmadik fél sem állította, hogy a Kingston előnyben részesült a marginális adózás tekintetében.

(163) A BT esetében azonban az a tény, hogy a vagyona általános értékelésének szintjén meglévő előnyre nincs bizonyíték, nem feltétlenül zárja ki azt a lehetőséget, hogy a marginális adózás, azaz az újonnan üzembe helyezett optikai szálak értékének megállapítása utáni adózás, előnyt jelent a társaság számára. Sőt, több harmadik fél az észrevételeiben arra mutat rá, hogy az a tény, hogy a BT és a többi távközlési szolgáltató esetében eltérő adókivetési módszert alkalmaznak egy új optikai szál üzembe helyezésekor, a verseny torzulásához vezethet, amikor ezek a társaságok ugyanazon szerződés elnyeréséért versenyeznek. Ez a probléma az adóköteles értékek módosításának általánosabb kérdését veti fel, amely módosításokat évente a VOA végzi el.

(164) A fentiekben kifejtettek szerint, ha egy távközlési szolgáltató, amelyre a bérleti díj módszerét alkalmazzák, beköt és üzembe helyez egy új optikai szálat, az adóköteles értéke az új optikai szál adóköteles értékével nő. Ennek az ellenkezője történik, amikor kikapcsol és szétkapcsol egy optikai szálat: ezt követően levonják az optikai szál értékét.

([57]) Lásd: (98) preambulumbekezdés.

Azokra a távközlési szolgáltatókra, amelyeket az R&E módszer alapján értékelnek, nem vonatkozik ez a pontos kiigazítás. A BT esetében az éves módosítások a piaci kiigazítási mechanizmuson alapulnak: a BT piaci részesedésének változásai feltehetően tükrözik a hálózat értékében bekövetkezett változásokat. A kérdés tehát az, hogy a hálózatban bekövetkező változások figyelembevételének eltérő módja, például új optikai szálak üzembe helyezése, jelenthet-e bármilyen előnyt a BT számára.

(165) A Bizottság úgy értelmezi, hogy a BT üzleti tervei alapján a VOA a BT vagyoneszközéből várható a hipotetikus bérleti díjat állapítja meg a vagyoneszköz birtoklásából származó várt bevételek és kiadások alapján. Ilyen módon az értékelés magában foglalja a hálózat kibővítését, többek között új optikai szálak üzembe helyezését, amire a várható kereslet kielégítéséhez szükség lesz. Így tehát a VOA előre jelzi és tekintetbe veszi az új optikai szálak üzembe helyezését, akár lízingeli azokat a BT, akár a tényleges tulajdonában vannak ([58]). Valójában az értékelési módszer miatt, és a bérleti díj módszere alapján értékelt távközlési szolgáltatóktól eltérően, a BT adóköteles értékébe a sötétszálakat is beszámítják azon feltevés alapján, hogy ezek közül néhányat üzembe fognak helyezni a következő ötéves értékelési időszak során. Végezetül, a BT piaci részesedésének alakulásán alapuló évenkénti újraértékelésnek az a célja, hogy figyelembe vegye a BT hálózatában bekövetkezett lényeges változásokat. ([59])

(166) Ezért nem helyes a panaszos, illetve harmadik felek, például az Altnet által megfogalmazott állítás, miszerint a BT-t nem terheli az értéknövekedési adó fizetésének kötelezettsége. Természetesen, mivel az angliai hálózatának, amelyet egyben értékeltek, jelenleg 530 000 000 GBP az adóköteles értéke, egy kisebb növekedés, például egy újabb optikai szál üzembe helyezése, kevésbé valószínű, hogy észrevehető változást idéz elő a BT esetében, mint egy kisebb szolgáltató, például a Vtesse esetében. Ezenkívül a BT hálózata értékének növekedését ellensúlyozzák az értékcsökkenést előidéző tényezők, például a versenytársak kapacitásának kiépülése. Ez még kevésbé észrevehetővé teszi az új optikai szálak BT általi üzembe helyezésének hatását. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ezeket az újonnan üzembe helyezett optikai szálakat nem számítják be az adóköteles értékbe.

([58]) A Vtesse felvetette azt a témát, hogy a BT állítólag mintegy 2 000 km optikai szálat bérelt a GEO-tól, a Vtesse egyik beszállítójától, és aziránt érdeklődött, hogy a BT hálózatának ilyen jellegű bővítését megfelelően figyelembe vették-e az értékeléskor. A VOA megszerezte a megerősítést a GEO-tól, miszerint 1 717 útvonal-kilométer optikai szálat adott bérbe a BT-nek. Jelenleg nem világos, hogy a BT által lízingelt optikai szálakat üzembe helyezték-e, vagy azok a BT megszüntetett optikai szálainak helyettesítésére szolgálnak, vagy új útvonalat alkotnak. Azzal kapcsolatban, hogy milyen módon veszik figyelembe ezen optikai szálakat a BT adóköteles értékének felülvizsgálata során, a VOA kifejtette, hogy a meglévő R&E értékelés egy olyan modellen alapul, amely előre jelzi a jövőbeni bevételi forrásokat, és a felülvizsgálat részeként tekintetbe fogja venni az azon optikai szálakból származó bevételi forrást, amelyeket a BT a GEO-tól lízingelt. Ezt a felülvizsgálatot az új kiigazítási mechanizmus alapján fogják elvégezni, amely még nem nyerte el a végleges formáját.

([59]) Az Egyesült Királyság hatóságai megerősítették, hogy a szélessávú szolgáltatásokból származó bevételeket figyelembe vették a piaci részesedésen alapuló és a BT-re alkalmazott éves kiigazítási módszer alkalmazásakor.

(167) Ezenkívül a Vtesse azt állítja, hogy egy olyan tipikus ajánlatban, mint amely gerinchálózati és hozzáférési távközlési kapcsolatoknak a kenti MAN vállalat számára történő biztosítására vonatkozik, ([60]) adókötelezettsége a várható rendszeres bevétel 16 %-át tette ki. Ugyanezzel az ajánlattal kapcsolatban azt állítja, hogy a BT-t legfeljebb 2 % adó terhelte, ami a BT állítólagos átlagos helyi adó/bevétel arányának felel meg. A Vtesse azt a következtetést vonta le, hogy a BT-t sokkal kevesebb adó terhelte egy hasonló és ez esetben ugyanazon ügyletben, és ezért egyértelmű előnyt élvez.

(168) Ez a megközelítés nem tartható fenn. Először is, helytelen az a feltételezés, hogy mivel a BT átlagos helyi adó/bevétel aránya 2 %, ([61]) az ajánlattal kapcsolatban 2 % adót vetettek ki rá. Ezt az arányt a BT általános adóköteles értéke alapján számították ki, amelyhez hozzáadták a kenti MAN-nal kötött szerződést követően a BT által üzembe helyezett optikai szálak értékét, vagy előre jelzés, vagy a piaci részesedésen alapuló kiigazítási mechanizmus alapján. A Vtessének az ajánlattal kapcsolatos adókötelezettségével való megfelelő és helyes összevetés érdekében, vagy előre jelzés, vagy az éves kiigazítási mechanizmus alapján meg kellene állapítani, hogy az érintett szerződés mennyivel növelte a BT hálózatának adóköteles értékét. A várható értékelés egy átfogó értékmegállapítást eredményez, amelyből nem lehet meghatározni az egyedi szerződéseket. Ezért nem lehetséges annak megállapítása, hogy a kenti MAN-nal kötött szerződés mennyivel növelte a BT hálózatának adóköteles értékét. Mindenesetre ez vezetne végleges következtetések levonására az előny esetleges meglétével és ilyen módon az állami támogatás meglétével kapcsolatban. A Vtessének az említett ajánlattal kapcsolatos adókötelezettsége nem tekinthető viszonyítási alapnak, amelyből kiindulva meg lehet állapítani azt, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében a BT előnyben részesül-e. Az adókötelezettség valószínűleg változik a választott technikai megoldástól, az ajánlatot benyújtó társaságok költségszerkezetétől, valamint a szolgáltatók által a szolgáltatásnyújtáshoz felhasználandó száloptikai hálózatok hosszától, és leginkább attól függően, hogy milyen mértékben kell új optikai szálakat üzembe helyezniük. ([62]) Ilyen módon a bérleti díj módszere alapján annak a szolgáltatónak az esetében, amely egy már üzembe helyezett optikai szál felhasználásával biztosította a szolgáltatást, nem növekedne az adó. ([63])

([60]) Lásd: (41) preambulumbekezdés.

([61]) A korábbiakban kifejtettek szerint a BT esetében a pontos arány az értékelésektől függően 1,28 % (OFCOM), 2 % (Vtesse) és 3 % (az Egyesült Királyság hatóságai) között változik. A Vtesse és az Egyesült Királyság hatóságai által szolgáltatott adatok közötti eltérésre a (107) preambulumbekezdés adott magyarázatot. Az OFCOM alacsonyabb számadata azzal magyarázható, hogy a BT-csoport teljes forgalmát vette figyelembe, beleértve az Egyesült Királyságon kívüli tevékenységeinek forgalmát.

([62]) Műszakilag kivitelezhető, hogy a vállalati fogyasztók számára a szélessávú szolgáltatásokat már üzembe helyezett optikai szálak felhasználásával biztosítsák. Ebben az esetben a bérleti díj módszere alapján nem növekszik a távközlési szolgáltató hálózatának adóköteles értéke.

([63]) Előfordulhat, hogy a szolgáltatónak csak az optikai szálat a fogyasztó helyiségeivel összekötő elágazások után kell adót fizetnie.

(169) Ugyanez az indoklás alkalmazható arra az állításra, amelyet a Vtesse a BT nagykereskedelmi alközponti szolgáltatásai (Wholesale Extension Services („WES")) árainak és azon adó összevetésére alapozott, amelyet egy, a bérleti díj módszere alapján értékelt szolgáltatónak kellene fizetnie, ha ugyanolyan szolgáltatás biztosítása céljából optikai szálakat helyezne üzembe. A Vtesse azt állítja, hogy a WES teljesítményétől és távolságaitól függően az ilyen szolgáltatónak a BT által felszámított ár 87 %-ának megfelelő helyi adót kellene fizetnie, és úgy véli, hogy ez egy újabb bizonyíték arra, hogy a BT száloptikás hálózata alulértékelt, illetve hogy nem megfelelő marginális adót vetnek ki rá. Az állítás azonban azon a feltevésen alapul, hogy a hipotetikus szolgáltató egy üzembe helyezett optikai szálpárral rendelkezik azon az útvonalon, amelyet a BT is választott. Ha azonban ez a szolgáltató már üzembe helyezett optikai szálat használ nagykereskedelmi alközponti szolgáltatásai (WES) biztosításához, a bérleti díj módszere alapján az adóval kapcsolatos többletköltsége nulla lesz. Továbbá, ha egy olyan útvonalon helyez üzembe új optikai szálakat, amelyen már rendelkezik több üzembe helyezett optikai szállal, a működtetés határköltsége sokkal alacsonyabb lesz, mivel minél több optikai szál van egy útvonalon, annál kisebb a szálankénti adó. Ebből az állításból sem lehet következtetést levonni.

(170) Az említett tények figyelembevételével helytelen az az állítás, hogy a BT nem fizet marginális adót. Még akkor is, ha a Vtesse által ajánlottak szerint a vizsgálat alapjának az azon szerződésekkel kapcsolatos adózást tekintjük, amelyekért a Vtesse és a BT versenyez, úgy tűnik, hogy a BT nem részesül nyilvánvaló előnyben: adóznia kell az újonnan üzembe helyezett optikai szálak után, jóllehet másképpen és kevésbé átláthatóan. A bizottság azt is megjegyzi, hogy mivel az R&E módszer a várható bevételen alapul, a BT adót fizet a sötétszálak után azon feltételezés alapján, hogy ezeket üzembe kell majd helyeznie a várható kereslet kielégítése céljából. Következésképpen a többi távközlési szolgáltatóval ellentétben, amelyeknek csak akkor kell adót fizetniük, ha üzembe helyeznek egy optikai szálat, a BT-nek a sötétszálak után is adót kell fizetnie.

(171) A Bizottság ezért egyetért az OFCOM-mal a következőkben: „a [kiigazítási] rendszer hosszú távon minden egyes esetben lényegesen szimmetrikus eredményt biztosítana, jóllehet különböző utakon és kevésbé átláthatóan."

(172) A versennyel kapcsolatos nyilvánvaló probléma hiányát erősíti meg a vállalati fogyasztóknak szóló szélessávú szolgáltatások piacából – ahol a BT és a Vtesse közvetlen versenytársak – való részesedés vizsgálata. ([64]) A BT által szolgáltatott számadatok alapján a BT piaci részesedése 12 %, amivel csak a negyedik legnagyobb piaci szereplő. Az OFCOM adatai szerint a BT [10-15]* (*) %-os részesedéssel rendelkezik a 622 Mbit/s és nagyobb sebességű, hagyományos felhasználói felülettel rendelkező bérelt vonalak piacán. ([65]) Annak ellenére, hogy a távközlési ágazat inkumbens szolgáltatója, úgy tűnik, hogy a BT viszonylag kis részesedéssel rendelkezett ezen a bizonyos piacon. Feltehető, hogy amennyiben a BT valóban olyan jelentős előnyben részesült az új optikai szálak utáni marginális adózás aluli mentesség formájában, a piaci részesedése jóval nagyobb lenne. Tehát a Bizottság rendelkezésére álló adatok nem igazolják azt az állítást, hogy a BT versenyelőnyben részesül, amely nagyon megnehezítené a többi távközlési szolgáltató számára, hogy vele versenyezhessenek ezen a piacon. ([66])

(173) A módosítások kérdésének utolsó pontjával kapcsolatban a Bizottság az eljárás megindítására vonatkozó határozatában amiatt is aggodalmát fejezte ki, hogy „miközben a BT esetében a lefelé módosító mechanizmus érvényesül, úgy tűnik, hogy a versenytársak piaci helyzete tekintetében nem kerül sor hasonló szisztematikus felülvizsgálatra". Figyelembe véve az Egyesült Királyság hatóságai és BT által adott magyarázatokat, a Bizottság meg van győződve arról, hogy ez az aggodalom alaptalan. A BT-re nem kizárólag a lefelé módosító mechanizmus vonatkozik: az előzőekben kifejtettek szerint a BT-re alkalmazott kiigazítási mechanizmus a piaci részesedésének alakulásán alapul. Az igaz, hogy a piaci részesedése és ennek következtében az adóköteles értéke is évekig csökkent, ami a fokozódó verseny miatti értékcsökkenést tükrözte. 2003-ban és 2004-ben azonban 4, illetve 7,1 millió GBP-vel nőtt az adóköteles értéke. Ami a versenytársakat illeti, részesülhetnek és ténylegesen részesültek a lefelé történő kiigazítások előnyéből: például 2001. április 1-jétől a száloptikai hálózataik adóköteles értékére 15 % engedményt kaptak, illetve 2002. április 1-jétől 25 %-ot az ágazatban jelentkező túlkínálat miatt. Ennek következtében a londoni térségen kívül egy szálpár adóköteles értéke a 2000. évi kilométerenkénti 1 000 GBP-ről 2001-ben 850 GBP-re, 2002 és 2004 között pedig 750 GBP-re csökkent. A 2005–2010-es jegyzék alapján az egy kilométer optikai szálpár adóköteles értéke tovább csökken 500 GBP-re. Ez azt jelenti, hogy egy szolgáltató száloptikai hálózata változatlan lett volna ebben az időszakban, az adóköteles értéke 50 %-os csökkenésében részesült volna.

KÖVETKEZTETÉS

(174) Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy az iparűzési adó az érintett vagyon értéke után kivetett adó. Ezt az adófajtát nem a nyereségre vagy a bevételre vetik ki. Rendszerint valamennyi üzleti vagyonra, következésképpen minden távközlési hálózatra alkalmazandó. A brit esetjognak megfelelően minden távközlési hálózat esetében annak egészét értékelik. Az ilyen vagyon értékeléséhez több módszer alkalmazható. Ha mindegyik módszer alkalmazható, azoknak egyező értékmegállapítást kell eredményezniük. Az eset körülményeitől függ, hogy melyik értékelési módszert alkalmazzák.

(175) Az adott esetben úgy tűnik, hogy a VOA a jogszabályokban és az esetjogban megállapított, az iparűzési adóra vonat-

([64]) A Vtesse olyan szolgáltatónak tartja magát, amely innovatív, nagyon nagy kapacitású szolgáltatásokat (66 Gigabits/s-ig) nyújt.

(*) Bizalmas információk

([65]) A kisebb sávszélességű szegmens vonatkozásában hasznos rámutatni arra, hogy az OFCOM úgy tartja, hogy a BT nem rendelkezik jelentős piaci erővel a 8 Mbit/s és nagyobb sebességű bérelt vonalak kiskereskedelmi piacán. Lásd: http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/llmr/

([66]) Valójában a Vtesse a BT-vel szemben 2004-ben elnyert egy nagy szerződést, amely szélessávú szolgáltatásoknak a Lloyds TSB számára történő biztosításával kapcsolatos.

kozó általános szabályokat alkalmazta a BT-re és a Kingstonra. Világos, hogy a BT és a Kingston vagyonának értékelését, valamint az adóköteles értékek módosítását a versenytársak esetében alkalmazottól eltérő módszer alapján végzik el. A Bizottság azonban azt a következtetést vonhatja le, hogy nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az eltérő módszer alkalmazását nem igazolják az említett két társaság, illetve a versenytársak közötti objektív különbségek, valamint a VOA rendelkezésére álló bizonyítékok mennyisége.

(176) Nincs arra vonatkozó bizonyíték, hogy egy eltérő értékelési módszernek a BT-re és a Kingstonra történ alkalmazása előnyt biztosított e társaságok számára a versenytársaikkal szemben. Mivel nincs bizonyíték az előnyre, a Bizottság azt a következtetést vonhatja le, hogy az üzleti vagyonra kivetendő adó rendszere nyújtott állami támogatást a BT és/vagy a Kingston számára az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében a Bizottság által vizsgált időszakban, azaz 1995 és 2005 között.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az üzleti vagyonra kivetendő adónak az Egyesült Királyság által a BT plc-re és a Kingston Communications plc-re 1995-től 2005 végéig történő alkalmazása nem minősül a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti támogatásnak.

2. cikk

Ennek a határozatnak Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2006. október 12.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja